Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1688 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 30 septembrie 1954

Deschiderea învăţămîntului politic U. T. M. de la oraşe

LA 1 OCTOMBRIE are loc deschiderea cercurilor şi cursurilor din învăţămîntul politic U.T.M. de la oraşe.

Urmînd sarcinile trasate în Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. şi folosind experienţa anilor trecuţi, anul acesta organele locale ale U.T.M. au dat o atenţie mai mare pregătirii condiţiilor pentru deschiderea cercurilor şi cursurilor politice.

In perioada de pregătire a noului an de învăţămînt politic, numeroşi utemişti şi tineri au fost încadraţi în diferite cercuri şi cursuri politice potrivit pregătirii şi dorinţei lor. Incadrarea de bună voie a tînărului într-o formă de învăţămînt politic atrage după sine obligaţia de a participa în tot cursul anului şcolar la întreaga activitate a cercului sau cursului politic respectiv. Studiind în diferite forme ale învăţămîntului politic de organizaţie, tineretul are posibilitatea să-şi însuşească bazele marxism-leninismului, să cunoască trecutul de luptă al poporului nostru, politica partidului, pentru a-şi putea aduce contribuţia sa însemnată la opera de construire a socialismului în patria noastră.

De aceea, în cadrul cercurilor şi cursurilor politice trebuie acordată o atenţie deosebită studierii Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani şi proiectului Statutului modificat al P.M.R.

Fiecare cursant trebuie să fie conştient că însuşirea de cît mai multe cunoştinţe în cadrul cercului sau cursului politic necesită o muncă sistematică, stăruitoare. De aceea, este necesar ca fiecare cursant să fie prezent şi să ia parte activă la toate convorbirile care se ţin în cercurile şi cursurile politice. Orice lipsă, orice atitudine pasivă în cadrul convorbirilor constituie o piedică pentru cursant în aprofundarea problemelor pe care urmează să le studieze.

Principalul în însuşirea materialului îl constituie studiul individual. Nu poţi învăţa numai ascultînd cea ce vorbesc alţii. Datoria fiecărui cursant este să studieze întreg materialul bibliografic recomandat, să-l conspecteze în caietul de studiu, să-şi însuşească învăţăturile primite.

Experienţa dovedeşte că fruntaşii în învăţătură sînt şi fruntaşi în producţie. Invăţătura nu este un scop în sine ci ea ajută la o justă orientare în problemele politicii interne şi internaţionale, la îmbunătăţirea metodelor de muncă în producţie, în activitatea politică şi socială.

Figura centrală a învăţămîntului politic este propagandistul. Pe propagandistul utemist îl caracterizează în primul rînd munca continuă pentru ridicarea nivelului său politic şi ideologic, seriozitatea şi conştiinciozitatea cu care se pregăteşte pentru fiecare cuvînt introductiv şi convorbire în parte. Cu totul greşită este părerea unor propagandişti cu stagiu mai îndelungat în această muncă, care consideră că cunoscînd în general materialul nu trebuie să se mai pregătească cu minuţiozitate pentru fiecare convorbire în parte. Astfel de practici duc la scăderea nivelului propagandei şi, adesea, sînt cauza pentru care convorbirile sînt transformate în discuţii searbăde, fără rezultate.

Propagandistul are datoria de a studia nu numai materialul bibliografic indicat pentru convorbirile pe care le ţine. El trebuie să studieze sistematic lucrările clasicilor marxism-leninismului, documentele partidului, să citească presa, literatura, pentru a-şi lărgi continuu orizontul politic şi cultural.

Arta propagandistului constă în a şti să pregătească în aşa fel cuvîntul introductiv şi convorbirea, încît să trezească interesul şi dorinţa cursanţilor de a studia. Propagandiştii cercurilor şi cursurilor politice nu trebuie să uite nici un moment că se adresează tineretului şi că acestuia îi plac discuţiile vii, tinereşti, care oglindesc preocupările şi activitatea specifică vîrstei sale. Aceasta, desigur, nu trebuie să ducă nicidecum la vulgarizarea învăţăturii marxist-leniniste, la scăderea calităţii seminarului.

Propagandistul răspunde în faţa organizaţiei de pregătirea cursanţilor ce i s-au încredinţat. El nu trebuie să considere misiunea sa terminată odată cu ţinerea convorbirii, ci să asigure ca fiecare cursant să-şi însuşească materialul predat. De aceea, munca individuală cu cursanţii, în deosebi cu acei care întîmpină greutăţi în studiu formează o latură însemnată a muncii propagandistului.

In cursul acestui an şcolar va trebui ridicat simţitor nivelul seminariilor de calificare a propagandiştilor care vor funcţiona pe lîngă comitetele raionale şi orăşeneşti U.T.M. Seminariile de calificare a propagandiştilor trebuie să contribuie la lărgirea orizontului politic şi cultural, la generalizarea iniţiativelor şi metodelor bune folosite de aceştia, la combaterea metodelor şcolăreşti din munca lor (metoda întrebărilor şi răspunsurilor în locul dezbaterilor vii şi libere a problemelor, la combaterea bucherismului, a citatomaniei etc.). Acest lucru poate fi realizat prin alcătuirea unui program variat şi interesant al seminariilor.

Trebuie ţinut seama însă că seminariile, ori cît de bine vor fi organizate, sînt doar o formă de ajutorare a propagandiştilor şi ele nu pot înlocui studiul individual al acestora.

Pentru ca noul an de învăţămînt politic U.T.M. să se desfăşoare la nivelul corespunzător, organele şi organizaţiile U.T.M. trebuie să dezbată sistematic probleme privind felul în care muncesc utemiştii pentru ridicarea nivelului lor politic, ideologic şi cultural, activitatea propagandiştilor, să ia măsuri din timp pentru înlăturarea lipsurilor.

Imbunătăţirea muncii de propagandă în cadrul organizaţiei noastre cere din partea activiştilor U.T.M. o înaltă calificare. In acest an preocuparea pentru învăţămîntul politic al activului U.T.M. trebuie să crească simţitor. Fiecare activist, în deplasările lui pe teren, e obligat să controleze nu numai latura organizatorică a învăţămîntului politic (frecvenţa, respectarea planului calendaristic etc), ci mai ales conţinutul acestuia, calitatea convorbirilor, pregătirea propagandiştilor, felul în care îşi însuşesc cursanţii materialul şi cum aplică în viaţă cele studiate. Cu toate că la 1 octombrie se vor deschide cercurile şi cursurile politice de la oraşe, pe alocuri se manifestă simptome ale unei atitudini formale şi birocratice faţă de învăţămîntul politic. Astfel, unele comitete orăşeneşti U.T.M. (Cluj, Iaşi etc.) au rămas mult în urmă cu pregătirile pentru noul an de învăţămînt politic. Şelecţionarea şi instruirea superficială a propagandiştilor din oraşul Cluj, rămînerea în urmă a recrutării cursanţilor la întreprinderile „Unirea", „Varga Katalin" etc. sînt rezultatul metodelor cancelarist-birocratice de conducere care s-au înrădăcinat de mult timp în munca biroului comitetului orăşenesc U.T.M. Cluj. Comitetele regionale şi orăşeneşti sînt datoare să ia din timp măsuri pentru curmarea unor asemenea lipsuri şi să asigure o participare cît mai largă a tinerilor utemişti şi neutemişti la învăţămîntul politic.

La sate învăţămîntul politic U.T.M. va începe la 1 noiembrie a.c. Timpul relativ scurt care a mai rămas trebuie folosit cu pricepere pentru a asigura deschiderea în bune condiţiuni şi a cercurilor şi cursurilor politice de la sate. Este necesar ca la comitetele regionale şi raionale să se analizeze temeinic cauzele rămînerilor în urmă ce există în recrutarea propagandiştilor şi cursanţilor în unele sate, să se ia măsuri faţă de asemenea lipsuri ca şi cele constatate în comunele Chiraftei, Lunca Joraşti din raionul Bujoru, regiunea Galaţi, unde nu s-a dat atenţia cuvenită încadrării în învăţămîntul politic a tinerilor neutemişti.

Muncind cu perseverenţă de la începutul anului şcolar pentru ridicarea nivelului învăţămîntului politic, organizaţiile U.T.M. vor obţine un nou avînt al muncii utemiştilor şi tineretului în lupta pentru construirea socialismului.

Impresiile membrelor delegaţiei de femei din ţara noastră care a vizitat Uniunea Sovietică

Joi după amiază a avut loc în sala C.C.S. din B-dul General Magheru o adunare a femeilor din Capitală, organizată de Comitetul Femeilor Democrate, în colaborare cu Consiliul General A.R.L.U.S. In această adunare, membre ale delegaţiei de femei din ţara noastră care a vizitat recent Uniunea Sovietică, la invitaţia Comitetului antifascist al femeilor sovietice, au împărtăşit impresiile şi învăţămintele culese cu prilejul călătoriei lor în marea Ţară a Socialismului.

Au asistat reprezentanţi ai Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Adunarea a fost deschisă de tov. Stela Enescu, preşedinta Comitetului Femeilor Democrate, conducătoarea delegaţiei, care a subliniat calda ospitalitate a oamenilor sovietici, pe care delegaţia noastră a simţit-o încă de la începutul călătoriei ei.

O impresie puternică au produs asupra noastră — a spus vorbitoarea — fabricile şi uzinele pe care le-am vizitat, unde ne-am putut da seama de nivelul înalt la care a ajuns industria în U.R.S.S. De asemenea, vizitînd grandioasa Expoziţie Agricolă Unională, precum şi mai multe colhozuri şi sovhozuri din R.S.S. Moldovenească, am putut vedea avîntul uriaş pe care l-a luat agricultura sovietică. Delegaţia noastră a vizitat numeroase instituţii care sînt mărturie a grijii nemărginite a P.C.U.S., a Guvernului Sovietic şi a întregului popor pentru copii şi tineret.

A luat apoi cuvîntul Antoaneta Alexovici, muncitoare fruntaşă, care a subliniat impresia adîncă pe care i-a produs-o vizitarea fabricilor sovietice.

Dr. Cornelia Păunescu a vorbit despre grija statului sovietic pentru ocrotirea mamei şi a copilului şi despre viaţa fericită a copiilor sovietici.

Ing. agronom Mariana Olaru a expus o serie de aspecte din munca şi viaţa în colhozurile sovietice şi a subliniat dezvoltarea vertiginoasă a agriculturii sovietice.

Scriitoarea Lucia Demetrius a vorbit despre uriaşa dezvoltare a artei şi culturii în Uniunea Sovietică, subliniind impresia deosebită produsă delegaţiei de către măreaţa universitate „Lomonosov" din Moscova, de marea bibliotecă Lenin, de muzeele Tretiakov din Moscova, Ermitaj din Leningrad, de minunatele spectacole vizionate.

Expunerile membrelor delegaţiei au fost urmărite cu viu interes şi aplaudate călduros de numeroasele femei participante la adunare.

(Agerpres)

* * *

Ministerul Invăţămîntului comunică:

In ziua de 10 octombrie a.c. se va da examen de admitere la următoarele instituţii de învăţămînt superior pentru cursurile fără frecvenţă:

— Institutul agronomic Bucureşti pentru facultăţile de Mecanizare a agriculturii şi Economia agriculturii socialiste.

— Institutul de Ştiinţe economice şi planificare Bucureşti pentru facultăţile de Planificare, Finanţe şi Credit şi Statistică.

— Institutul de Industrie uşoară din Iaşi.

Inscrierile pentru examen se fac direct la institut, iar examenul de admitere se va ţine la institutele respective.

TELEGRAMA

TOVARAŞULUI MAO ŢZE-DUN

Preşedintele Republicii Populare Chineze

PEKIN

Cu prilejul alegerii Dvs. ca Preşedinte al Republicii Populare Chineze, Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne vă transmite cele mai călduroase felicitări şi vă urează Dvs şi marelui popor chinez noi succese pentru continua dezvoltare şi întărire a Republicii Populare Chineze.

PREZIDIUL MARII ADUNARI NAŢIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMINE

In cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului şi a zilei de 7 Noiembrie

CREŞTE AVÎNTUL ÎNTRECERII ÎN INDUSTRIE ŞI AGRICULTURĂ

MÎNDRIA STAŢIUNII

In ce-l priveşte, utemistul Lupu Constantin de la S.M.T. „1 Mai" Brăila nu se dă în vînt după multă vorbă, dar dacă, de pildă, vreun tovarăş din aceeaşi brigadă cu el nu se îndeamnă cu ambiţie la muncă, atunci nimeni nu-l mai poate opri să-şi spună părerea:

— Tractorul, tovarăşe, îi spune el, nu-i făcut să zacă pe brazdă. Ingrijeşte-l bine şi pune-l să tragă. Tu nu ari aici cu boii, aşa că nu trîndăvi, fii cu ochii în zece şi ascute-ţi mintea, nu umbla cu gîndurile aiurea ca un geambaş lefter prin iarmaroc.

Incolo, Lupu Constantin, cînd îl vezi pe tractor urmărind încordat, cu-n uşor neastîmpăr înscris pe faţă şi în mişcări, pulsaţiile motorului, pare închis în sine, reţinut, aproape morocănos.

Ingrijirea atentă a motorului şi sporirea continuă a producţiei, acestea sînt sarcinile de frunte ale unui tractorist şi utemistul Lupu Constantin s-a pătruns pe deplin de importanţa lor. In fiecare zi, după terminarea lucrului, el rămîne lîngă tractor să cerceteze motorul, să-i curaţe piesele, să le ungă şi să astupe cu bucăţi de pînză locurile de pătrundere a prafului.

Toate acestea le face cu răbdare, cu grijă. Cînd apoi se urcă din nou la volan, ascuttă cu urechea plecată bătăile puternice ale motorului şi-atunci un zîmbet ca o fulguire a luminii îi lunecă în seninul ochilor. „N-am ce zice, e dibace mîna care mă îngrijeşte", pare că-i spune motorul în limba lui.

— Ia aminte flăcăule, l-au povăţuit pe Lupu cu cîţiva ani în urmă tovarăşii Hleagiu Mihalache şi Condrea Ion, ia aminte la ce-ţi spunem: ochiul tractoristului singur dă sănătate motorului.

Asta i-au spus-o cînd i-au dat în seamă, pentru prima oară, un tractor.

Feciorul de ţărani săraci, venit din Viziru Brăilei, avea să dovedească meşterilor în curînd că nu degeaba l-au înconjurat cu dragoste şi şi-au pus speranţele în el. După puţină vreme, s-a vădit că e unul din tractoriştii vrednici ai staţiunii. Meşterii s-au bucurat, dar în faţă nu i-au spus decît atît: — Ne place şi nu prea, vezi de fă să iasă toate bine.

Lupu Constantin i-a ascultat, a încuviinţat cu o înclinare a capului şi a început mai vîrtos să muncească. Purta în el şi o dorinţă: aceea de a deveni utemist şi înţelegea că trebuie să-şi facă din plin datoria pentru a merita această cinste. Nopţi de-a rîndul a buchisit prin cărţi de tehnică, de ideologie şi literatură, scormonind să desprindă învăţăminte pentru viaţă şi pentru meseria pe care şi-o alesese. Acolo unde nu s-a putut descurca singur l-au ajutat cu dragoste tovarăşii mai pricepuţi, mecanicii şi inginerii. Şi iată-l în anul 1953 culegînd roadele frumoase ale stăruinţii lui. In acel an a trăit două mari bucurii: organizaţia de U.T.M. l-a primit în rîndurile ei, iar brigada a III-a din care făcea parte a cîştigat steagul întrecerii pe staţiune.

De atunci tovarăşul Lupu Constantin a început să muncească cu şi mai multă rîvnă, ca să nu înşele încrederea ce i-o arătaseră utemiştii.

Şi în această privinţă să lăsăm să grăiască despre el cifrele, care cuprind într-însele mari adevăruri. Iată cîteva doar:

...In cursul acestui an, în campania de vară, Lupu Constantin a făcut 170 hantri, îndeplinindu-şi planul cu 160 la sută, iar acum în perioada muncilor de toamnă, aplicînd metoda graficului orar, a reuşit ca într-o singură decadă să realizeze 23 la sută din planul pe întreaga perioadă. In tot acest timp tractorul lui n-a suferit nici un fel de reparaţie sau înlocuire de piese, ceea ce pentru bugetul staţiunii constituie o serioasă economie. Dacă cineva îl întreabă pe Lupu Constantin cum a ajuns să obţină asemenea rezultate, el ridică din umeri şi răspunde: „iacă, am muncit". Utemiştii Spătaru Tudor, Căldăruş Andrei şi Mircea Manca din aceeaşi brigadă cu el au însă această părere despre tovarăşul lor de muncă: — Are mîini de aur Costică, are mîini de aur şi suflet la fel.

Flăcăii sînt mîndri de tovarăşul lor de muncă, nu se sfiesc să-i ceară ajutorul, iar el, oricînd, le întinde o mînă prietenească şi nu se supără văzîndu-i cum, pe zi ce trece, se ţin mai aproape de el, hotărîţi cu orice chip să-i dea de furcă în întrecere.

FANUŞ NEAGU

IN FRUNTEA LUPTEI PENTRU INDEPLINIREA ANGAJAMENTELOR LUATE

SIBIU (de la corespondentul nostru). — „Vom da 2500 m. ţesături de lînă peste plan pînă la 30 octombrie", s-a arătat printre altele în angajamentele luate de colectivul fabricii de postav „Libertatea" Sibiu, în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. şi a zilei de 7 Noiembrie. Muncitoarele de aci s-au avîntat cu mult elan în lupta pentru cucerirea de noi succese.

În secţia ţesătorie lucrează brigada utemistă condusă de Hamzu Maria. Ţesătoarele din această brigadă şi-au propus în programul de lucru, pe care-l au afişat la loc vizibil, să-şi depăşească planul cu 6 la sută, să îmbunătăţească calitatea produselor cu 8 la sută şi să reducă deşeurile cu 6 la sută. Îndeplinirea şi depăşirea acestor angajamente constituie acum o preocupare de seamă a fiecărui tînăr. Toţi muncesc cu sîrguinţă. In jurul războaielor se ţine ordine şi curăţenie. Membrele brigăzii se ocupă de această treabă înainte cu cîteva minute de a începe lucrul, timp în care se îngrijesc şi de aprovizionarea cu materialele necesare.

Maşinile se predau şi se preiau din mers după metoda Antoninei Jandarova. Fiecare minut este preţios. Ţesătoarele din brigada utemistei Hamzu Maria folosesc din plin timpul de lucru. Războaiele lor funcţionează fără întrerupere cu excepţia schimbării suveicilor. Pe suluri se adună văzînd cu ochii tot mai mulţi metri de stofă.

Tovarăşele Avrijan Paraschiva şi Crişca Elisabeta sînt bine cunoscute pentru aportul lor însemnat la îndeplinirea angajamentelor colectivului fabricii. Lucrînd la cîte două războaie, ele îşi depăşesc cu mult normele. Din evidenţa secţiei reiese că numai în curs de trei zile ele au dat peste plan 52 metri pătraţi ţesături.

Şi în secţiile preparaţie succesele tinerilor sînt în creştere. La filatura cardată de pildă, s-a dat peste plan pînă la 22 ale acestei luni 514 kg. fire de lînă din care se pot confecţiona 1506 metri pătraţi ţesături.

În secţia filatură pieptănată, secţie a tineretului, s-au dat peste plan în numai cîteva zile 345 kg. fire de lînă. Cele trei brigăzi utemiste de aci conduse de Buda Ana, Gîrleanu Nicolae şi Danciu Maria şi-au dat pe deplin aportul la obţinerea acestor succese, la îmbunătăţirea calităţii firelor. Utemista Mareş Silvia se află printre fruntaşele secţiei. Ea şi-a depăşit planul cu peste 52 kg. fire.

30.000 METRI ŢESATURI PESTE PLAN

Insufleţiţi de dorinţa de a întîmpina cel de al II-lea Congres al Partidului şi ziua de 7 Noiembrie cu noi succese în muncă, organizaţia de bază U.T.M. de la Intreprinderea „30 Decembrie" Arad s-a angajat să antreneze în muncă brigăzile utemiste de producţie din sectorul ţesătorie, astfel ca pînă la 30 octombrie să dea 30 000 m. ţesături peste plan.

Numai tinerii din sectorul filatură vor da peste plan 4.000 kg. fire. Vor îmbunătăţi calitatea produselor livrate cu 2,5 la sută faţă de sarcina de plan.

— Se vor crea încă 2 brigăzi în sectorul filatură şi ţesătorie.

— Tehnicienii din sectorul filatură vor organiza referate asupra iniţiativei Antoanetei Alexovici, astfel ca în aplicarea acestei iniţiative să fie antrenaţi încă 60 de tineri.

— Posturile utemiste de control îşi vor îndrepta atenţia asupra lipsurilor existente în cadrul sectoarelor ca de exemplu în sectorul filatură pentru reducerea fuselor inactive.

Organizaţia de Bază U.T.M.
Uzinele textile „30 Decembrie" Arad

ZILNIC CU 15—20 LA SUTA MAI MULT

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru).

Cu cîteva zile în urmă tînărul Boitor Grigore, şeful brigăzii U.T.M. nr. 6 de la S.M.T. Cenei a adunat pe toţi tractoriştii din brigadă în jurul său şi le-a grăit astfel: „V-am adunat ca să chibzuim împreună ce putem realiza în cinstea Congresului al II-lea al Partidului şi a zilei de 7 Noiembrie. Aţi citit cu toţii scrisoarea colectivă a oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Galaţi? Ce angajamente să-şi ia brigada noastră? Gîndiţi-vă şi faceţi propuneri".

La sfîrşitul convorbirii, tinerii tractorişti au ajuns la concluzia că aplicînd metoda graficului orar la toate tractoarele brigăzii, folosind la maximum maşinile şi întregul utilaj al brigăzii, prin confecţionarea unui cuplaj de un cultivator şi o semănătoare la un tractor, pot depăşi sarcina globală de plan a brigăzii în campania de toamnă pînă la 7 Noiembrie cu 18 la sută, executînd peste plan 100 hectare arături adînci de toamnă şi 50 hectare discuit.

Hotărîţi să-şi realizeze angajamentele luate, tinerii tractorişti din brigada utemistă nr. 6 muncesc cu rîvnă în cadrul întrecerii pentru titlul de „cel mai bun tractorist" şi fiecare dintre ei îşi depăşeşte zilnic planul cu 15—20 la sută.

Căi noi în lupta pentru economii

In întreprinderea „Clement Gottwald" tineretul a obţinut o serie de importante realizări pe drumul sporirii producţiei de aparataj electric de o înaltă tehnicitate.

Tineretul uzinei noastre are permanent în faţă experienţa înaintată a comsomoliştilor ale căror metode şi iniţiative le studiază cu mult interes. De asemenea o atenţie deosebită a fost acordată extinderii experienţei fruntaşilor întrecerii socialiste din ţara noastră.

Astfel în nr. 45 al buletinului „Din experienţa comsomolului" din iulie 1953, noi am aflat despre căi noi în lupta pentru realizarea de economii şi înlăturarea risipei de material şi manoperă.

În articolele „Să reducem consumul de metal la fiecare fabricat", „Cu ce am început", „Căile spre economii", „Posibilităţi mari" şi „Cu puteri unite", tinerii noştri au găsit interesante exemple ale succeselor obţinute de tineri şi specialişti sovietici în lupta pentru economii.

„Să reducem consumul de metal la fiecare fabricat, fără a ştirbi prin aceasta calitatea produselor", iată care a fost concluzia utemiştilor şi a tinerilor din uzinele „Clement Gottwald" în urma analizei făcute materialelor mai sus amintite.

S-a constatat că propunerea tinerilor poate avea în întreprindere următoarele obiective principale: reducerea greutăţii produselor, prin reducerea numărului pieselor componente fără a ştirbi prin aceasta calitatea lor; îmbunătăţirea folosirii metalelor prin reducerea adauselor de prelucrare sau răscroire economică a pieselor; înlocuirea oţelurilor costisitoare cu metale mai ieftine.

Pentru buna desfăşurare a acestei iniţiative, a fost formată în întreprindere o brigadă complexă de economii, compusă din ingineri, tehnicieni, tehnologi, controlori tehnici şi şefi de secţie din sectoarele productive.

Brigada complexă a cuprins tovarăşi din toate ramurile de producţie ale fabricii, pentru ca rezolvarea tuturor propunerilor să fie cît mai mult uşurată.

Propunerile în vederea obţinerii de economii, venite din rîndul tinerilor muncitori, au fost analizate temeinic de această brigadă complexă, în raport cu procesul de producţie.

S-a cercetat în acest sens întreaga documentaţie de fabricaţie şi concluziile rezultate au fost trimise sub formă de sezisări conducerii tehnice a întreprinderii în vederea aprobării. Odată obţinut avizul forurilor competente din uzină referitor la propunerea de modificare a piesei sau a procesului tehnologic, devine sarcină pentru serviciile tehnice ale întreprinderii.

Introducerea acţiunii de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat a fost salutată cu viu interes de colectivul întreprinderii.

În consfătuirile care au avut loc în fiecare secţie, la care au participat tehnicieni şi conducerea uzinei, au fost prezentate importante propuneri pe baza cărora brigada complexă şi-a început activitatea. Propunerile au continuat să sosească mereu după consfătuiri.

În prezent, pe linia realizării economiilor izvorîte din propunerile venite de la muncitori, au fost obţinute rezultate foarte frumoase.

Au fost înregistrate reduceri de greutăţi ale produselor prin reducerea greutăţii pieselor componente, fără a se ştirbi calitatea lor. A fost redus cu 10 la sută consumul specific de cupru pentru fiecare transformator de sudură. În acest fel se economisesc 7 kg. de cupru pentru fiecare dintre aceste produse. Schela transformatorului de sudură prin care se strînge pachetul de tole (miezul) se execută din fier cornier de 80x60x5. Analizîndu-se propunerea înlocuirii acestuia cu un cornier mai subţire, brigada a propus înlocuirea lui cu fier cornier 60x60x5. Astfel se reduce cu 15 la sută greutatea schelei transformatorului de sudură.

Tînărul Kal Iosif, membru al postului utemist de control din atelierul construcţii metalice, împreună cu tehnicianul postului, utemistul Iancu Tudor, au sezisat că ramele şi ferestrele de la plăcile de borne ale transformatorilor de sudură de 320 A, precum şi capacele acestora, se turnau din fontă globulară, în timp ce ele ar fi putut fi confecţionate din tablă de fier. În urma acestei modificări s-a redus greutatea piesei de la 20 kg. la 4 kg., iar manopera la totalitatea acestor piese, a fost redusă de la 6 ore la 3 ore.

În urma reducerii adauselor de prelucrare sau răscroire economică a pieselor, s-au obţinut realizări importante.

În atelierul de prese şi ghilotine, de pildă, brigada de tineret condusă de tovarăşul Răbuga Vasile, analizînd planul de tăiere a tablei pentru decuparea tolelor transformatorilor de sudură, a propus brigăzii complexe schimbarea acestuia.

Aşezîndu-se economic tolele pe foaia de tablă s-a reuşit să se economisească materialul care înainte se folosea pentru decuparea tolelor miezului mobil.

Prin aplicarea acestei propuneri s-a economisit tablă silicioasă în valoare de peste 40.000 lei.

Reducerea consumului de metal la fiecare fabricat fără ştirbirea calităţii produselor, e realizată de tineretul uzinei „Clement Gottwald", prin:

1. Reducerea greutăţii produselor, prin reducerea pieselor componente.

2. Imbunătăţirea folosirii metalelor prin reducerea numărului adauselor de prelucrare şi răscroire economică.

3. Inlocuirea metalelor costisitoare cu altele mai ieftine.

În atelierul turnătorie brigada condusă de utemistul Şindrilaru Constantin a propus reducerea cu 6 milimetri a adausului de prelucrare la cămaşa materialului de antrenare a grupului comvertizor de sudură. În urma experimentării, s-a obţinut reducerea adausului de prelucrare cu 4 kg. de fontă la turnare, pentru fiecare carcasă.

În atelierul strungărie piesele de oţel turnat vin în general cu foarte mari adausuri în prelucrare, care formează la un loc cantităţi însemnate de material irosit şi timp suplimentar necesar prelucrării produsului. Exemplu: capacele de lagăr pentru motoarele de tracţiune au un surplus de 2-3 ori peste surplusul normal. Tinerii din această secţie productivă au propus să se treacă la modificarea modelelor.

Înlocuirea materialelor deficitare, a oţelurilor scumpe cu metale mai puţin costisitoare, fără ca prin aceasta să se ştirbească calitatea produselor respective, aduce de asemenea uzinei însemnate economii.

La piesele componente ale fierului de călcat se realizează acum însemnate economii. A fost confecţionată o matriţă de decupare a asbestului, nu din oţel R.C.C. sau Poldi ci din oţel arc.

S-au făcut de asemenea propuneri pentru reducerea consumului de plăcuţe de carbură dură (Widia) cu 15 la sută, prin alegerea judicioasă a tipului de cuţit necesar piesei ce se prelucrează în atelierul de strungărie şi prin aplicarea pe scară largă a dispozitivului de prindere mecanică a acestor plăcuţe.

Acţiunea pornită de tineret pentru reducerea consumului de metal la fiecare fabricat, a dat rezultate importante în întreprinderea noastră.

Acum, cînd poporul muncitor din întreaga ţară se pregăteşte să întîmpine Congresul Partidului şi ziua de 7 Noiembrie cu noi succese în producţie, tineretul uzinei „Clement Gottwald" va lupta cu şi mai multă hotărîre în acţiunea de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat.

Ing. VIRGIL LEFTER

Figuri de luptători ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră

UTECISTA HAIA LIFŞIŢ

„Da, sînt comunistă. Sînt, pentru că a fi comunist înseamnă să lupţi pentru cauza clasei muncitoare, pentru cauza celor mulţi, pentru cauza poporului..."

Aceste cuvinte au fost rostite de Haia Lifşiţ, acum 25 de ani, în faţa judecătorilor Consiliului de război de la Cluj.

Cine insuflase acestei tinere cu ochii mari şi limpezi, firavă la trup, care după înfăţişare părea o şcolăriţă, o astfel de tărie şi credinţă oţelită în cauza pentru care lupta?

Cine-i dăduse puterea de a transforma „boxa acuzaţilor" într-o boxă de acuzare a călăilor putredului regim burghezo-moşieresc, puterea de a demasca fără cruţare pregătirile pentru dezlănţuirea războiului antisovietic?

Această uriaşă forţă i-a fost insuflată de partidul comuniştilor. Haia Lifşiţ, secretară a Uniunii Tineretului Comunist, a fost educată la măreaţa şcoală a luptătorilor pentru cauza proletariatului, pentru fericirea poporului. Neînfricată, Haia Lifşiţ a fost pătrunsă de înaltele calităţi pe care Partidul le sădea în luptătorii comunişti.

Adolescenţa şi tinereţea ei au păstrat nestinsă flacăra Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, al cărui furtunos elan a umplut inima acestei tinere fiice a unor modeşti funcţionari dintr-un oraş de provincie, cu forţa aceea pe care nici torturile cele mai sălbatice ale poliţiştilor burghezo-moşierimii, n-au putut-o înfrînge.

Haia Lifşiţ trăieşte în glorioasa epocă a marelui Octombrie 1917, epoca creşterii proletariatului romîn, epoca construirii puternicului partid al comuniştilor din Romînia.

Mediul revoluţionar în care a trăit Haia a favorizat intrarea ei de timpuriu în mişcarea muncitorească. Membră a U.T.C., Haia Lifşiţ duce încă din liceu o intensă activitate revoluţionară.

Eliminată din corpul institutorilor şi negăsind unde să muncească intră muncitoare în fabrică. Aici, în mijlocul muncitorilor, Haia cunoaşte mai bine problemele şi lupta proletariatului, aprofundează mai adînc linia partidului şi învaţă cum trebuie aplicată această linie. Inteligentă, vioaie energică aşa au cunoscut-o tovarăşii ei de muncă.

Anii activităţii utecistei Haia Lifşiţ sînt ani de mari frămîntări politice, sînt ani cînd cu toată teroarea crescîndă a regimului burghezo-moşieresc, cu toată ilegalizarea Partidului Comunist, masele muncitoare duc sub conducerea comuniştilor lupte intense pentru apărarea intereselor lor.

Perioada anilor 1925—1929 reprezintă perioada cînd pe fondul crizei generale a capitalismului, începe etapa stabilizării relative a capitalismului, etapă în care se coceau premizele crizei de supraproducţie ce avea să zguduie din temelii întregul sistem capitalist mondial. Cu ajutorul conducătorilor social-democraţi, burghezia caută să stabilizeze economia capitalistă în primul rînd prin intensificarea exploatării clasei muncitoare.

Pe de altă parte anii 1923—1929 se caracterizează prin reconstrucţia rapidă a economiei naţionale a Uniunii Sovietice, prin succesele obţinute de poporul muncitor sovietic în opera de construire a socialismului, şi prin întărirea ideologică şi organizatorică a partidelor comuniste din ţările capitaliste

Dezlănţuind atacul împotriva celor mai elementare libertăţi cetăţeneşti, atacul împotriva organizaţiilor clasei muncitoare, burghezia şi moşierimea romînă, încearcă să decapiteze mişcarea muncitorească după ce în 1924 puseseră Partidul Comunist din Romînia în afara legii.

Partidul Comunist îşi reorganizează activitatea pe baze noi, trece în adîncă ilegalitate şi învăţînd din marea experienţă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care a ştiut să îmbine cu măiestrie munca ilegală cu cea legală, luptă în această perioadă pentru a apăra interesele clasei muncitoare împotriva ofensivei patronale.

În urma ilegalizării Partidului Comunist de către guvernul liberal şi ca o consecinţă a acestui act, teroarea burgheziei turbate împotriva celor mai buni fii ai poporului, împotriva comuniştilor, se înăspreşte. Haia Lifşiţ împreună cu alţi comunişti şi utecişti, este arestată. În 1924, Haia cunoaşte pentru prima oară beciurile poliţiei burgheze. Este schingiuită, torturată pînă la pierderea cunoştinţei. Dar nici durerile, nici setea, nici foamea nu-i pot descleşta gura. Ea nu şi-a trădat nicicînd tovarăşii. Haia ştia că nu e singură, că Partidul, că minunaţii ei tovarăşi, o apără, luptă s-o salveze, s-o smulgă din ghiarele călăilor, să-i redea locul în mişcare, în luptă, în uriaşul front al eliberării

Planul întocmit de partid pentru eliberarea ei reuşeşte. Cu şi mai multă rîvnă Haia îşi reîncepe activitatea revoluţionară. De acum înainte, Haia Lifşiţ va trăi viaţa comunistului ilegalist ascunzîndu-se mereu, necunoscînd odihnă, dăruindu-şi toate forţele luptei pentru fericirea poporului

Anii treceau... În goana ei după profituri maxime burghezia îşi înteţea exploatarea. Romînia era tot mai mult înfeudată imperialiştilor străini. Cercurile agresive din apus începuseră — cu ajutorul burgheziei şi moşierimii romîne — transformarea Romîniei într-un cap de pod al războiului antisovietic.

În anul 1928 a început să-şi arate colţii criza economică. Şomajul creştea. Salariile ajunseseră de mizerie. Cine protesta era pur şi simplu dat afară, dacă nu şi arestat. Pentru a deruta şi dezbina masele, pentru a le arunca praf în ochi, guvernul burghezo-moşieresc aţiţa şovinismul şi antisovietismul.

„Binefacerile" regimului burghez începuseră să se abată din plin asupra maselor. Partidele „istorice" care se schimbau cu rîndul la cîrma ţării dezlănţuiseră o teroare sălbatică împotriva clasei muncitoare şi a stegarului ei neînfricat: Partidul Comunist. Luptători dîrzi pentru cauza celor mulţi şi împilaţi, membrii de partid şi uteciştii — vlăstarele Partidului — duceau în acei ani de adîncă ilegalitate, o măreaţă acţiune de revoluţionare a maselor. Dar mulţi dintre ei au căzut victime teroarei necruţătoare a zbirilor Siguranţei.

În aceste condiţii în 1928 are loc Congresul al IV-lea al Partidului Comunist din Romînia.

După cum citim în editorialul revistei „Lupta de clasă" apărută îndată după congres, *„congresul a stabilit sarcinile generale organizatorice ale muncii noastre. Aceste sarcini sînt: întărirea şi înmulţirea celulelor de fabrică şi uzină, întărirea şi înviorarea organizaţiilor locale de partid, îmbunătăţirea legăturilor C.C. cu organizaţiile locale şi o muncă dîrză şi energică pentru bolşevizarea partidului. Partidul trebuie să pătrundă în centrele şi întreprinderile industriale cele mai importante şi să înceapă organizarea celulelor de partid la sate... [illegible] a partidului, întărirea lui organizatorică, lărgirea influenţei sale asupra maselor largi muncitoreşti şi ţărăneşti, lupta energică contra pericolului de război împotriva Uniunii Sovietice, acestea sînt sarcinile cele mai de seamă pe care Congresul al IV-lea le-a pus întregului partid".*

În mod special a fost analizată la Congresul al IV-lea activitatea U.T.C., subliniindu-se importanţa pe care o are antrenarea tineretului la lupta hotărîtă împotriva orînduirii burghezo-moşiereşti.

Înarmaţi cu rezoluţiile celui de al IV-lea Congres al P.C.R., comuniştii din Romînia desfăşoară o luptă măreaţă împotriva crudului regim burghezo-moşieresc.

În vara anului 1928 funcţiona la Oradea în mod provizoriu o parte din Comitetul Central al Partidului. Haia Lifşiţ se găseşte tot aici. Ea este secretară a U.T.C. şi împreună cu un grup de tovarăşi scoate „Tînărul leninist".

Agenţii Siguranţei descoperă însă tipografia. O parte din tovarăşi cu munci de răspundere sînt arestaţi, iar Haia cade şi ea după trei zile în mîinile Siguranţei.

În beciurile Siguranţei arestaţii indurau chinuri îngrozitoare. Tot aparatul monstruos pentru schingiuit, batjocorit şi omorît oameni fusese pus în mişcare, ca să smulgă arestaţilor destăinuiri. Comuniştii şi uteciştii schingiuiţi se sfîrşesc zi de zi, dar tac. Haia Lifşiţ se îmbolnăveşte grav de pneumonie. Într-una din zile, soţia şefului Siguranţei, Radovici, soseşte în temniţă să vadă şi ea cum arată o comunistă şi de unde atîta putere de rezistenţă la o femeie. Convorbirea cu Haia a înfuriat-o însă mult pe „doamna" care s-a aruncat asupra Haiei şi a călcat-o în picioare. Haia îşi reface însă puterile. Tinereţea ei biruie şi de data aceasta. Peste cîtva timp este transferată la Consiliul de război din Cluj. A venit şi procesul.

„Justiţia" burghezo-moşierimii a încercat să folosească acest proces spre a împlini o veche dorinţă a burgheziei: dizolvarea sindicatelor unitare. În acest scop au înscenat un proces cu peste 100 de acuzaţi. Aşa cum i-a învăţat partidul, comuniştii arestaţi şi-au împărţit între ei problemele pe care trebuiau să le dezbată în proces pentru a transforma „boxa acuzaţilor" într-o puternică tribună de luptă, de demascare.

„Boxa acuzatei" Haia Lifşiţ se transformă în „boxa acuzatorului". Cu fruntea sus, neînfricată, utecista Haia Lifşiţ, ţintuieşte la stîlpul infamiei mîrşava propagandă antisovietică, politica laşă de provocări războinice, de trădare banditească a intereselor ţării. Haia Lifşiţ face să răsune în sala Consiliului de război din Cluj glasul neînfricat al celor mai buni fii ai clasei muncitoare, glasul Partidului Comunist.

Procurorul turbează de furie. Dă ordin ca Haia să fie evacuată din sala de judecată. Se pronunţă sentinţa... 10 ani de temniţă. Comisarul regal Negulescu, îşi exprimă cu cinism banditesc regretul că legea nu prevede pedeapsa cu moartea pentru „vina" Haiei Lifşiţ.

Pentru grupul Haiei Lifşiţ începură anii grei de închisoare. Dar ei nu se descurajează, nici de astă dată. În condiţiile grele ale închisorii ei îşi însuşeau marxism-leninismul, se pregăteau pentru clipa reintrării în vîrtejul luptei din afara temniţei.

Între timp veni la putere guvernul naţional-ţărănist, care promisese o amnistie politică. Grupul Haiei ar fi trebuit desigur să se bucure de amnistie. Însă justiţia burghezo-moşierimii împiedică eliberarea lor. Tovarăşii Haiei Lifşiţ îşi dădură seama că pentru a-şi recîştiga libertatea nu era decît o singură cale: lupta. Deţinuţii hotărîră atunci o grevă a foamei. Haia Lifşiţ, deşi bolnavă, se alătură greviştilor cu toată împotrivirea tovarăşilor îngrijoraţi de sănătatea ei.

Această grevă eroică ţinu 6 săptămîni, iar toate bestialităţile guvernului pentru a-i hotărî să renunţe la ea dădură greş. Banditii pun atunci soldaţi să le deschidă gura cu forţa. Haia, singura femeie, e dată pe mîna unui medic militar. Această canalie prepară un amestec de lichid de alimente pe care l-a introdus cu forţa printr-un tub în stomacul Haiei. Era în a 33-a zi de grevă a foamei. Din această clipă starea ei se înrăutăţeşte văzînd cu ochii.

Între timp, procesul, greva acestor curajoşi fii ai partidului trezesc în ţară şi în străinătate un uriaş protest. De pretutindeni sosesc telegrame care cer eliberarea deţinuţilor.

În întreaga ţară mii de oameni ai muncii se solidarizează cu lupta comuniştilor din închisoare. În acelaşi timp la Lupeni, minerii declară eroica lor grevă din august 1929. Guvernul naţional-ţărănist ucide sute de mineri. „Democraţia" naţional-ţărăniştilor şi-a dat îndeodată arama pe faţă.

Nemaiavînd încotro, sub presiunea maselor, banditii naţional-ţărănişti cocoţaţi la conducerea ţării pun în libertate grupul de deţinuţi. O luptă grea şi măreaţă a fost cîştigată.

Dar Haia nu se va mai bucura de libertatea atît de mult dorită, căci după trei zile, la 17 august 1929, se stinge din viaţă.

„Proletariatul nu-şi plînge jertfele — scria „Apărătorul proletar" din august 1929 — *Cu dinţii strînşi, cu pumnii încleştaţi îşi strînge rîndurile şi la revolta sa creşte hotărîrea sa neînduplecată de luptă. Pentru greu încercatul proletariat din Romînia, memoria eroinei sale copile, Haia Lifşiţ, trebuie să fie un imbold de luptă fără cruţare şi fără contenire".*

★

După 15 ani de la moartea Haiei Lifşiţ, tot într-o zi de august, pe meleagurile patriei noastre au răsărit zorii acelei vieţi pentru făurirea căreia şi-a dat viaţa neuitata eroină a tineretului ţării noastre — Haia Lifşiţ. Ea a fost asasinată dar idealul pentru care s-a jertfit ea, n-a putut fi ucis. Viaţa ei a devenit pildă de luptă pentru mii de tineri muncitori.

Pe calea deschisă, prin lupta ei, prin lupta sutelor de comunişti şi utecişti care de-a lungul deceniilor şi-au dat viaţa cauzei scumpe a clasei muncitoare, oamenii muncii din patria noastră, tineretul nostru muncitor, participă cu tot elanul la lupta pentru construirea unei vieţi noi, pentru bunăstarea şi fericirea celor ce muncesc.

IOSIF SAVA

— Alo „Vulturul", alo „Vulturul", aici „Şoimul". Raportăm: Misiunea a fost îndeplinită. Subunitatea a „cucerit" cota 475. Aşteptăm ordine. Trec pe recepţie...

Tema de luptă s-a încheiat. Infanteriştii au ocupat poziţia „inamicului", au respins contraatacul „albaştrilor" şi au stabilit în adîncime o nouă bază de plecare la atac. Exerciţiul a reuşit. Comandantul este mulţumit. Obosiţi, ostaşii s-au strîns în jurul comandantului care le povesteşte întîmplări de pe front. Din cînd în cînd, vocea telegrafiştilor acoperă glasul comandantului şi murmurul apei din lăstărişul lîngă care a fost instalată staţia de radio. Neobosiţi, mereu la postul lor ei ţin legătura cu eşalonul superior, primind ordine raportînd comunicate, ţinînd legătura cu artileria, tancurile...

— Da, aici „Şoimul", aici „Şoimul". Înţeles ordinul: ne întoarcem la unitate...

Note bibliografice

„Mica bibliotecă critică"

Prin publicarea noii colecţii de studii de critică şi istorie literară — „Mica bibliotecă critică" — E.S.P.L.A. suplineşte o lipsă serioasă a activităţii editoriale de pînă acum.

Critica literară este considerată adesea în mod greşit un gen lipsit de popularitate, menit să intre în preocupările unui grup restrîns de „specialişti". In realitate, nenumăraţi oameni ai muncii de diferite profesii din patria noastră, discută astăzi aprins despre cărţile ce apar, despre eroii lor şi veridicitatea situaţiilor zugrăvite. Cititorii urmăresc cu mare atenţie cronicile şi articolele de critică literară care se publică în presa noastră.

Noua colecţie „Mica bibliotecă critică" îşi propune drept ţel tocmai îndrumarea tinerilor iubitori de literatură, prin lămurirea unor probleme esenţiale ale esteticii şi ale teoriei literare, şi prin analiza critică a operelor literare clasice şi contemporane. In „Mica bibliotecă critică" vor apare studii şi articole ale clasicilor literaturii despre arta literară şi menirea ei în societate; studii ale celor mai valoroşi dintre criticii noştri literari, care să discute probleme ale moştenirii noastre literare; articole care să dezbată creaţii ale literaturii noastre noi şi ale literaturii sovietice.

Primele volume ale noii colecţii de studii critice au apărut în vitrinele librăriilor. Studiul specialistului sovietic A. Egorov despre „Particularităţile artei şi locul ei în viaţa socială" analizează unele probleme actuale, de mare însemnătate, ale ştiinţei literare contemporane, cum ar fi: trăsăturile distinctive, specifice, ale fenomenului artistic, locul şi rolul artei în viaţa socială, viabilitatea operelor etc.

Deosebit de interesant pentru tinerii iubitori ai literaturii este studiul lui Ovid S. Crohmălniceanu: „Liviu Rebreanu". Autorul cunoscutelor opere realiste: „Răscoala", „Ion", „Pădurea spînzuraţilor" etc. intrate în patrimoniul moştenirii noastre culturale, a lăsat totodată şi amintirea unei vieţi umbrite — mai ales în ultimii ani — de unele pete negre. Studiul lui Ovid S. Crohmălniceanu are meritul de a pune în lumină latura realistă, predominantă a operei valoroase create de Rebreanu.

Un altul din volumaşele „Micii biblioteci critice" este consacrat părerilor despre literatură ale scriitorului realist din generaţia anului 1848 — Cezar Boliac. Cezar Boliac face parte din primii noştri poeţi în ale cărui versuri răsună protestul vehement împotriva exploatării omului, împotriva asupririi boiereşti şi a mizeriei în care se zbăteau masele de iobagi. Articolele şi scrierile sale publicate în volumul de faţă sînt purtătoarele unor idei înaintate despre literatură — idei marcînd limpede poziţiile progresiste ale scriitorilor revoluţionari din generaţia anului 1848.

Dezbaterea problemelor literaturii noastre noi este începută cu studiul lui Silvian Iosifescu „Oameni deosebiţi" care ia în discuţie cîteva aspecte ale reliefării chipului eroului pozitiv în literatura noastră actuală.

Apărute într-un format mic, convenabil, comod de transportat, în condiţiuni grafice meritoase, volumele „Micii biblioteci critice" vin să îmbogăţească cunoştinţele tinerilor cititori şi să-i îndrume în cunoaşterea tezaurului literaturii noastre şi a literaturii universale.

★ ★

DORUL SOLDATULUI

In cancelarie era linişte. Sergentul de serviciu era singur. Veghea la telefon.

Godinul duduia. Lemnele uscate ardeau trosnind. Flăcările se proiectau pe perete prin cele trei găuri ale uşiţei. Din cînd în cînd cădeau în cenuşar fărîme de jăratic, luminînd podeaua în jur. Sergentului îi plăcea să asculte şi să privească focul. Acest foc vesel şi spornic îi amintea sergentului de casă, de vatra părintească, de copilărie. Atunci îi plăcea să asculte focul şi-l asculta pînă adormea...

Şi acum cînd e bărbat în toată firea, trosnetul focului din soba aceasta îi copleşeşte sufletul de o bucurie nespus de caldă, pătrunzătoare. Acum cînd e departe de cei dragi, farmecul focului este mai mare, mai învăluitor, mai dulce. El îi aminteşte tot ce i-a fost şi-i este mai drag pe lume, casa, ai lui, sătucul natal, cîmpul cu pelin din spatele casei Măriei... Ochii ei plini de întrebări, întunecaţi şi aprinşi... În clipe ca acestea, inima soldatului se cuprinde de un dor copleşitor. Acum, sergentului i se pare că nimic nu-i mai tulburător, mai aprins, mai temeinic, decît dorul soldatului. Şi zîmbeşte aşa de-odată cum zîmbesc oamenii cînd îşi amintesc de întîmplări plăcute.

Şi-a amintit sergentul de-o întîmplare petrecută în urmă cu un an. În subunitatea lor de frontieră veniseră militari noi. Printre ei, era şi unul Măgureanu, un soldat subţire şi înalt ca trestia, cu părul ca spicul copt şi cu palmele mari cu degete noduroase. Plugar fusese. La instrucţie, la lecţie şi în alte împrejurări i se întîmpla des lui Măgureanu să-şi piardă privirea albastră în seninul zărilor, cu gîndul departe, departe... Dorul îl mistuia inima, sufletul... Şi altora le era dor, dar nu se ştie cum ajunseseră să şi-l ascundă cu grijă. Parcă le era ruşine de dorul lor.

Odată la o lecţie — era vorba atunci despre patriotism. — sublocotenentul Amanei a văzut că gîndul soldatului Măgureanu nu-i la lecţie, că-i dus departe, dincolo de zidurile cazărmii... Atunci ofiţerul a pus hrtiile de o parte. Un timp şi-a pironit ochii în ochii lui Măgureanu şi parcă i-a înţeles focul. Poate că ofiţerul aştepta de mult clipa aceea. Şi l-a întrebat atunci simplu:

— Spune, ţi-e tare dor?

Măgureanu şi-a lăsat privirea grea în podea. Cîteva clipe a tăcut. Toţi tăceau aşteptînd răspunsul. Şi Măgureanu a vorbit într-un tîrziu, scurt. Un răspuns în care se simţea toată frămîntarea lui Măgureanu, ca un oftat din adîncul sufletului:

— Dooor!...

Un fior de mişcare străbătuse toată încăperea aceea, parcă a înţelegere, parcă a uşurare, parcă a curiozitate stăpînită. „Ce-o să urmeze acum? Ce-o să răspundă tovarăşul sublocotenent? Dar ce se poate răspunde la asta?" — se gîndeau oamenii.

Sublocotenentul privi cercetător chipurile ostaşilor. Se opri la unul:

— Soldat Matei, spune-mi, dumitale ţi-e dor?

Matei, pînă atunci liniştit, vădea o mare încurcătură. Nu ştia ce să răspundă. Apoi, Matei se hotărî şi spuse:

— Nu prea, tovarăşe sublocotenent! N-am venit aici să mor de dor. Am venit să păzesc hotarul ţării, patria!...

Pe faţa sublocotenentului nu tresări niciun muşchi, nici o fibră.

— Dar dumitale? — întrebă el privindu-l ţintă pe caporalul Andronic.

— Nici mie! — răspunse scurt Andronic.

— Mi se pare că eşti însurat — stărui ofiţerul.

— Da! Am şi o fetiţă! — spuse caporalul, cu glasul muiat.

— Şi nu doreşti s-o vezi, s-o auzi, s-o ai mereu lîngă dumneata?...

— Ba da! — spuse Andronic deabia şoptit, ca pentru sine.

— Aha!... — exclamă uşor ofiţerul. Apoi trecu la fruntaşul Badea:

— Nici dumitale nu ţi-e?

Badea se ridică în picioare, încet, de parcă ar fi purtat în spate toată greutatea privirilor tuturor, aţintite asupra sa.

— Mi-e dor de-ai mei, tovarăşe sublocotenent, cum ar putea să fie altfel?! Cred că şi caporalului Andronic... şi altora... le e... — spuse Badea emoţionat.

Şi pentru prima oară de la începutul acelei discuţii, ofiţerul zîmbi învăluindu-i pe toţi cu privirea sa prietenoasă. Se ridică apoi de la masă, şi cu paşi rari se îndreptă spre rîndul de mese din faţă. Se aşeză pe un loc liber, cu faţa la oameni. Ochii i se luminaseră, aşa cum se luminează numai ochii omului care se gîndeşte la amintiri plăcute, sfinte:

— Şi mie mi-e dor tovarăşi — spuse el — de bătrînii mei... de fraţi... de prieteni... de oraşul meu... De-aţi ştii ce frumos e Iaşul...

Toţi ostaşii se înviorară. Se vedea pe chipurile lor plăcere, bucurie şi surpriză. Matei se uită la sublocotenent cu o curiozitate nestăpînită. Măgureanu însuşi, era numai ochi şi urechi, sorbind cuvintele ofiţerului.

— Tovarăşi, — continuă ofiţerul — ţineţi minte că omul fără doruri este un om cu sufletul mutilat, nevrednic de omenie. Ţineţi minte că dorul soldatului nu poate fi despărţit de dragostea sa pentru patrie, pentru ţara în care el îşi are tot ce-i este mai scump pe lume. Dacă ni-e dor de-ai noştri, de locurile natale înseamnă că le iubim cu tot sufletul, că la nevoie le vom apăra cu orice preţ. Dorul este o armă sufletească, ea poate da mari puteri. Unii însă, se lasă copleşiţi de dor şi nu e bine. Ce-ar spune oare părinţii, logodnica, cei apropiaţi lui Măgureanu, dacă ar şti că dorul lui îl împiedică să fie un apărător de nădejde al lor? *Ţineţi minte tovarăşi, cînd dorul nostru va fi mai puternic, mai dogoritor, să ne amintim de răspunderea noastră pentru fericirea celor dragi, pentru apărarea lor, pentru apărarea patriei...*

...Aşa s-a terminat atunci lecţia despre patriotism.

PETRE CONSTANTINESCU

ARTIŞTI PRIETENI

Spectacolele Ansamblului de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare

Arta şi cultura milenară a marelui popor chinez — atîta vreme ascunsă nouă de vălul minciunilor despre misterioasa şi ciudata Chină — ni s-au făcut cunoscute larg şi nemijlocit anul trecut, în timpul neuitatelor zile ale Festivalului de la Bucureşti. Am admirat atunci supleţea şi graţia unică a dansurilor populare chinezeşti; am ascultat fermecaţi melodiile încîntătoare, de o limpezime de cristal ale cîntecelor lor; am aplaudat impresionantele fragmente din operele clasice, expresii grăitoare ale unei arte străvechi şi trainice.

Mesajul artei chineze a strălucit la Festival ca o floare între flori.

În acest an acelaş mesaj l-au adus pe meleagurile noastre tinerii membri ai Ansamblului de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare. Din nou mii şi zeci de mii de spectatori din Capitală şi din numeroase oraşe ale ţării au ţinut să participe la spectacolele artiştilor chinezi, să soarbă din tezaurul — încă puţin cunoscut dar atît de preţuit — al artei chineze. Şi ropotele de aplauze care nu mai conteneau minute în şir, strigătele: „bravo", „bis", florile roşii şi albe care — după fiecare spectacol — potopeau de-a dreptul braţele artiştilor oaspeţi, îmbrăţişările frăţeşti şi strîngerile de mînă fierbinţi, toate erau semne sigure ale preţuirii sincere, pornite din inimă, semne sigure ale emoţiei şi bucuriei cu care e primit fiecare spectacol al solilor artei din R. P. Chineză. După ce ai participat la un spectacol al Ansamblului de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, eşti într-o adevărată încurcătură cînd ţi se pune întrebarea: „ce ţi-a plăcut mai mult"? O clipă eziţi să răspunzi. Şi încerci să retrăieşti cu mintea şi inima, cele mai frumoase momente din spectacol. Şi în fulgerarea scurtă a acestei clipe, cîte din dansurile, cîntecele şi scenele de operă prezentate de ansamblu nu-ţi revin în memorie!

Plin de entuziasm ai vrea să vorbeşti despre forţa şi hotărîrea nestrămutată care răzbat din cîntecele şi dansurile ostăşeşti. Eroismul înălţător şi abnegaţia ostaşilor Armatei Populare care luptînd pentru libertatea patriei lor au ieşit învingători în bătălia pentru fluviul Daduhe — cîntat în viguroasa melodie de luptă compusă de Lo Tzun-sian şi Şi Lemin pe motivele cîntecului popular al luntraşilor de pe cursul superior al rîului Ianţzîtzian — sau puternicele accente revoluţionare din cunoscutul „Marş al Armatei Populare Chineze de Eliberare" sînt într-adevăr greu de uitat. Nu mai puţin te-a impresionat caracterul sobru şi totodată optimist al „Cîntecului artileriştilor din artileria de pe litoral". Cît despre dansurile ostăşeşti: „Toba de infanterie", „Cavaleriştii din Tibet" şi „Ostaşii în repaos" (învăţat de la Ansamblul de cîntece şi dansuri „Steagul roşu" al Armatei Sovietice) ele dau o imagine complexă, a vieţii şi activităţii de zi cu zi a soldaţilor, a pasiunii şi energiei cu care ei îşi perfecţionează necontenit pregătirea de luptă, agerimea şi iscusinţa. E firesc ca membrii ansamblului — ei înşişi tinerii luptători în rîndurile Armatei Populare Chineze de Eliberare, aproape fiecare purtînd pe uniformele simple multe decoraţii şi ordine pentru merite ostăşeşti — e firesc ca ei să se distingă în primul rînd prin măestria cu care interpretează cîntecele şi dansurile militare.

Ţi-aduci însă aminte de puritatea şi fineţea melodiilor şi dansurilor populare chineze din program şi ţi-e greu să mai afirmi că cele mai reuşite puncte din program sînt cele ostăşeşti. Te gîndeşti de pildă la cîntecul „Murmurul pîrîiaşului", evocînd mersul abia simţit al unei ape proaspete care răspunde ca un ecou cîntecului simplu a doi îndrăgostiţi, sau la cîntecul simbolic al arborelui de scorţişoară: *„O, preşedinte Mao, tu ai venit şi pe ramurile arborilor de scorţişoară se deschid în fiecare an florile. Se deschid florile pe ramurile arborilor de scorţişoară, a venit aşadar şi fericirea".* Înaintea ochilor ţi se perindă apoi costumele viu colorate şi mişcările iuţi pline de veselie, ale dansatorilor care prăznuiesc pe tinerii căsătoriţi, după toate vechile datini de nuntă ale populaţiei de naţionalitate Miao („O nuntă la Miao"), ca şi vioiciunea şi unduirea lină a solistei Zohara, dansatoare de o remarcabilă gingăşie, în dansul clasic al populaţiei nigure „Sabai" (dans cu cercul).

Despre acestea toate, şi mai cu seamă despre scenele din operele clasice „Regele maimuţelor îşi procură armele din palatul Regelui dragon" şi „Avrma Tian Cun Ţiuan" în care nu ştii ce să admiri mai întîi: mimica, muzica nuanţată, expresivă a interpreţilor sau agilitatea extraordinară, supleţea şi elasticitatea de-a dreptul uluitoare ale dansatorilor acrobaţi — care înving parcă legile corpului omenesc, — se cade să povesteşti cînd eşti întrebat ce ţi-a plăcut mai mult. Şi inevitabil vei vorbi despre întreg spectacolul.

Totuşi — dacă te gîndeşti bine de tot — parcă cel mai mult te-a impresionat minunata mărturie a solidarităţii internaţionale a poporului chinez, exprimată prin solii artei sale.

Fiecare spectacol se deschide cu intonarea cîntecului „Popoarele din lumea întreagă sînt strîns unite" — marcînd astfel una din ideile de bază care călăuzesc arta chineză contemporană: unitatea şi prietenia cu toate popoarele care apără pacea. În programul ansamblului mai figurează, alături de cîntece şi dansuri sovietice, mult iubite de fiii Chinei populare, alături de piese populare coreene, slovace, poloneze, şi cîteva melodii romîneşti, care au stîrnit la fiecare spectacol o furtună de aplauze interminabile. Cum să nu ovaţionezi din adîncul sufletului corul mixt al ansamblului care, acompaniat de orchestră, interpretează în limba romînă cu atîta înţelegere, cu o dicţiune perfect limpede „Imnul partizanilor păcii" de Ion Chirescu, sau robusteţea şi expresivitatea interpretării cîntecului nostru popular „Frunzuliţă, foaie verde de stejar, / A plecat Gheorghiţă militar" de către corul de bărbaţi al ansamblului. Ascultînd aceste cîntece şi celelalte piese din program închinate frăţiei între popoarele marelui lagăr al păcii şi democraţiei în frunte cu Uniunea Sovietică, e cu neputinţă să nu te simţi mîndru că faci parte din acest lagăr invincibil, să nu te simţi mai dîrz, mai puternic, e cu neputinţă să nu încerci sentimentul tulburător al fericirii de a avea drept prieten şi tovarăş în drumul spre socialism, pe marele şi talentatul popor chinez, care şi-a luat soarta în propriile mîini.

MIRCEA ANDREI

Obligaţiuni C. E. C. 4% cu cîştiguri

În întreaga ţară se desfăşoară o vie activitate în legătură cu obligaţiunile C.E.C. 4% cu cîştiguri.

Datorită muncii de lămurire dusă de comisiile de sprijin ale acţiunii de economisire, marile avantaje pe care le oferă cumpărarea de obligaţiuni C.E.C., au devenit cunoscute din ce în ce mai mult în rîndurile oamenilor muncii.

Numeroasele şi importantele cîştiguri ce se atribuie la cele 7 trageri anuale, au stîrnit un puternic interes în rîndul populaţiei din oraşe şi sate.

În unităţile C. E. C., la oficiile poştale, precum şi în ghişeele special create din întreprinderi şi instituţii, numărul celor care folosesc acest nou mijloc de economisire creşte neîncetat.

Cele mai bune rezultate s-au înregistrat în Capitală precum şi în regiunile Stalin, Timişoara, Reg. Autonomă Maghiară şi Arad.

Întrucît prima tragere va avea loc la 30 octombrie a.c. iar preţul obligaţiunilor în preajma tragerii creşte chenzinal, numeroşi cetăţeni îşi cumpără din timp obligaţiunile pentru a le plăti la valoarea lor nominală de lei 200, 100 sau 50 lei.

Pentru a se asigura buna deservire a cumpărătorilor de obligaţiuni s-au dat dispoziţii ca în zilele de 29 şi 30 septembrie oficiile să fie deschise pînă la orele 21.

Tragerea la sorţi a libretelor CEC cu cîştiguri

Duminică 3 octombrie a.c. va avea loc în toată ţara, cea de-a patra tragere la sorţi a libretelor C.E.C. cu cîştiguri.

În urma rezultatelor obţinute la tragerile anterioare cu prilejul cărora au fost distribuite numeroase şi importante cîştiguri, numărul deţinătorilor de librete albastre de economii a crescut necontenit.

La cea de-a patra tragere numărul celor care participă de drept la distribuirea de cîştiguri este cu 4% mai mare ca în trimestrul trecut.

Totodată a crescut şi valoarea soldului mediu astfel că posesorii de librete au şanse sporite deoarece cîştigurile ce se atribuie sînt de 250%, 200% şi 100% calculate în raport cu soldul mediu trimestrial al libretelor eşite la sorţi.

Tragerile de cîştiguri se desfăşoară în fiecare regiune în cadrul unor festivităţi urmate de un program artistic.

În Capitală, festivitatea tragerii va avea loc duminică 3 octombrie a.c. în sala „Patria".

Programul artistic al acestei festivităţi cuprinde printre altele un monolog spus de V. Tomazian precum şi filmul „Atacul fortului din munţi" prezentat înainte de premieră.

Viața U. T. M.

In timp ce scîrțîie penițele

Strîngerea culturilor de toamnă într-un timp cît mai scurt constituie o sarcină de cea mai mare importanță a oamenilor muncii din agricultură în lupta pentru ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

Rodul muncii stăruitoare de peste an poate fi păgubit, atît de burnițele ce putrezesc recoltele găsite pe cîmp, cît și de dușmanii de pradă: ciori, șoareci, popîndăi ș.a.m.d. De aceea, muncile de recoltare nu pot suferi amînare. Dimpotrivă, fiecare minut se cere prețuit, folosit cu pricepere și vrednicie, pentru ca stringerea avutului de pe cîmp să se facă fără pierderi. Totodată, eliberîndu-se cît mai grabnic recoltele de pe cîmp, creăm condiții de a se executa la timp arăturile și însămînțările, așa cum ne învață agrotehnica, asigurînd astfel recolte bogate în anul viitor.

În raionul Drăgănești, regiunea București, timpul a favorizat să se înceapă stringerea recoltei la timpul potrivit. Tineretul din raion era în mod firesc chemat să-și aducă din plin contribuția la strînsul recoltei, să pună întregul său elan în slujba accelerării ritmului muncilor agricole de toamnă. În mobilizarea tineretului și conducerea operativă și eficace a forțelor de care el dispune, un rol hotărîtor îl aveau organizațiile U.T.M. din raion.

Trebuie arătat însă că majoritatea organizațiilor U.T.M. din raionul Drăgănești nu și-a înțeles menirea în perioada campaniei agricole de toamnă. Ele nu au popularizat intens sarcinile date de partid și guvern pentru sporirea producției agricole, nu au sădit în inimile tinerilor hotărîrea de a lupta cu eforturi înzecite pentru a cuceri titlul de fruntaș în muncile de recoltare, nu au trezit la ei dorința de a constitui un exemplu mobilizator pentru masele largi de țărani muncitori în actuala campanie. Ca urmare, în multe din comunele raionului Drăgănești mersul recoltării porumbului, sfeclei, fasolei, floarei soarelui și altor culturi de toamnă se desfășoară neîngăduit de încet.

Din situațiile pe hîrtie ale secției agricole a sfatului popular raional, s-ar părea că recoltatul s-a efectuat pe raion în procent de peste 60 la sută. Această situație birocratică nu are însă nimic comun cu realitatea și ea se explică prin felul în care unii președinți ai sfaturilor populare comunale, agenți și referenți agricoli întocmesc rapoartele către sfatul popular raional. Aceștia completează deobicei chestionarele privind lucrările agricole fără a ține seamă de situația de pe teren, ascunzînd în dosul acestui paravan, crasa lor nepăsare față de problema stringerii recoltei. Desigur că o asemenea atitudine de sfidare a adevărului nu ar fi cu putință dacă activiști de răspundere ai sfatului popular raional ar controla la fața locului felul în care sînt întocmite rapoartele, statisticile, chestionarele etc.

Care este însă în realitate stadiul muncilor de recoltare în raionul Drăgănești? În comuna Radomirești, de pildă, din situația raportată pe ziua de 17 septembrie la secția agricolă a sfatului popular raional rezultă că s-a strîns de pe cîmp 50 la sută din recoltă. Faptele însă sînt îndărătnice. Ele arată că în această comună procentul de recoltare nu a atins la 17 septembrie decît 15 la sută. Defectuos se desfășoară strînsul recoltei și în comunele Măruntei, Coman, Seaca și Stoicănești.

Numai la 3 km. de reședința raionului se află comuna Dăneasa. „Aici strînsul recoltei e pe sfîrșite" — susțin agentul agricol, referentul agricol și tovarășul Rioșeanu Marin, locțiitor al secretarului organizației de bază U.T.M. din comună și salariat al sfatului popular comunal. În realitate recoltatul în această comună se desfășoară într-un ritm lent. În sectorul nr. 1 țăranii muncitori Alexandru Stan și Mihăilescu Marin nici n-au trecut să-și stringă porumbul și floarea soarelui, iar utemista Matei Maria și tînărul Boldîrcă Vasile sînt codași la recoltat. În sectorul nr. 2 țăranca muncitoare Alexăndroiu Mina nu a ieșit la strînsul porumbului. Vecinii acesteia, utemiștii Tutia Nicolae și Stanca Anton, nu au tăiat cocenii. Chiar în sectorul de care răspunde tovarășul Rioșeanu Marin, utemista Joița Florea și tînărul Predușel Ion împreună cu familiile lor, nu și-au strîns recolta. Din cei 42 utemiști din comuna Dăneasa, doar 8 și-au strîns porumbul și floarea soarelui. În mod normal, cele 120 atelaje din comună ar putea căra într-o zi cocenii de pe cel puțin 50 hectare suprafață recoltată. Dar din cauza lipsei de organizare și a slabei munci politice în rîndul țăranilor muncitori, această cifră nu poate fi atinsă, întrucît nu se recoltează în medie mai mult de 25 hectare pe zi.

Organizația U.T.M. din comună nu a întreprins nimic pentru a grăbi recoltarea. În primul rînd membrii comitetului, tovarășii Rada Constantin, Murulană Maria, Ochenatu Alexandru și Simion Dumitru (ultimii doi sînt codași la recoltare) se mînă unul pe altul cînd e vorba de treburile organizației de bază și pînă la urmă nu se preocupă nici unul de bunul ei mers. Simțul de răspundere față de îndeplinirea sarcinilor lipsește deci însăși membrilor din comitetul organizației de bază U.T.M. Acest fapt explică de ce munca de agitație politică pentru stringerea grabnică a recoltei este inexistentă. Agitatorii utemiști nu duc nici un fel de activitate; nu se țin consfătuiri, adunări, schimburi de experiență; nu sînt antrenați în întrecerea patriotică tinerii din comună. Organizația de bază U.T.M. din comuna Dăneasa, ca și alte multe organizații U.T.M. din raion, nu au nici măcar plan de activitate pe această lună, iar utemiștii nu au sarcini precise în legătură cu muncile de recoltare.

Organizația de bază U.T.M. din comuna Dăneasa a primit deseori vizite ale tovarășilor Cîrnaru Ion și Antonescu Marin, membri ai biroului comitetului raional U. T. M. și ale instructorului comitetului raional U.T.M. care răspunde de acest sector. Acești tovarăși nu și-au făcut însă datoria, dovedind nepăsare și comoditate față de rezolvarea operativă, practică, a sarcinilor ce stau în fața acestei organizații în campania de recoltare.

În comuna Drăgănești, reședința raionului, deci chiar sub nasul comitetului raional U.T.M., activitatea organizațiilor U.T.M. privind muncile de recoltare este inexistentă. Mulți tineri țărani muncitori, nelămuriți suficient asupra importanței stringerii la timp a recoltei, au rămas în urmă cu această muncă. Utemiștii Catană Grigore, Craiu Gheorghe, Rotaru Gheorghe, Rinja Gheorghe, Caragea Constantin, deputatul Vișan Nicolae sînt și ei codași la recoltare. Exemplul lor negativ a fost, din păcate, urmat de unii țărani muncitori asemenea lui Dumitru Snop și Nicu Ene care, deși au atelaje, nu au început la timp să-și stringă recoltele. Comitetul organizației de bază U.T.M. nu s-a ocupat îndeaproape de astfel de utemiști pentru a-i determina să pornească de îndată la stringerea recoltei.

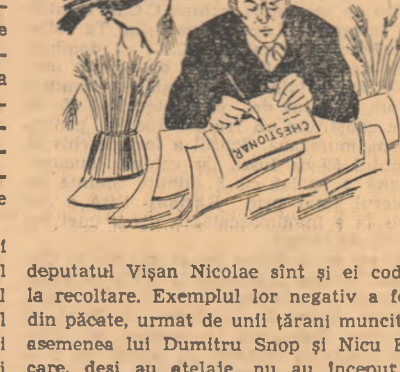

Agentul agricol Popescu Marin, membru în comitetul organizației U.T.M. centru, muncește superficial. Spre a-și ascunde inactivitatea, el încearcă să prezinte rezultate false în campania de recoltare. Astfel el susținea că pînă la 17 septembrie în comună s-a recoltat de pe o suprafață de 800 hectare (în loc de 300 cît era în realitate). Comportîndu-se ca un adevărat birocrat, tovarășul Popescu Marin nu a organizat consfătuiri cu tinerii fruntași în munca de recoltare, în urma cărora să se ia măsurile cele mai bune pentru mobilizarea tinerilor în întrecerea patriotică.

Un puternic mijloc de antrenare a tinerilor la muncile de recoltare îl constituie căminul cultural. Aci se pot organiza seri culturale, festivaluri artistice, șezători; se pot folosi diferite metode de atragere a tinerilor în muncă, prin conferințe, schimburi de experiență, menite să le arate importanța grăbirii muncilor de recoltare. Directorul căminului cultural din Drăgănești, utemistul Jumugă Leonida, nu a folosit deloc aceste mari posibilități pentru a sprijini campania de recoltare.

Membrii comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. din comuna Drăgănești nu cer ajutorul organizațiilor de partid. Unii dintre ei nici nu cunosc sarcinile trasate de partid pentru mărirea producției agricole și ridicarea continuă a bunăstării poporului muncitor.

Pentru felul defectuos în care activează organizațiile U.T.M. din comuna Drăgănești, o mare vină poartă activiștii comitetului raional U.T.M. care nu au instruit temeinic și nu au ajutat permanent aceste organizații. Tovarășul Grigoraș Petre care răspunde de acest sector, e pe deplin mulțumit de activitatea sa, socotește că organizațiile U.T.M. din comuna Drăgănești activează și încă bine. Dar el nu cunoaște cînd au început recoltările în comună, nici stadiul în care se află în prezent și, bineînțeles, nici slaba contribuție adusă de utemiști în campania de recoltare.

Timp de mai bine de o lună, comitetul raional U.T.M. nu a luat măsuri pentru a alege un nou comitet la organizația de bază nr. 1. De peste 5 luni de zile organizația pe centrul de comună n-are secretar și membrii comitetului acestei organizații muncesc periodic și la întîmplare. Tovarășul Grigoraș Petre poartă o mare răspundere pentru această stare de lucruri. Ca el mai sînt încă și alți activiști ai comitetului raional U.T.M. Drăgănești, care muncesc superficial, birocratic și nu antrenează organizațiile U.T.M. în bătălia muncilor de recoltare.

Cum pot oare membrii biroului comitetului raional U.T.M. să admită o asemenea situație? Cum se explică că ei nu au luat măsuri rapide și concrete de lichidare a acestor lipsuri? Răspunsul nu e greu de găsit: munca lor formală și birocratică a înlocuit îndrumarea practică și eficace, controlul executării sarcinilor. Membrii biroului comitetului raional U.T.M. se mulțumesc să întocmească planuri de muncă, să discute în plenare obiectivele muncii, să organizeze ședințe de instructaj, să oblige pe activiști să-și facă la rîndul lor planuri de muncă personale și multe, multe altele... pe hîrtie. Dar cum prind viață măsurile luate de ei pentru îndeplinirea sarcinilor, cum sînt îndepărtate lipsurile din activitatea organizațiilor U.T.M., deci tocmai munca practică, vie, concretă, acestea au dispărut din cîmpul lor vizual. Numeroasele angajamente enunțate de atîtea ori formal n-au avut rezultat. Această plagă a molipsit și pe unii membri ai organizațiilor U.T.M.

Sarcinile care revin comitetului raional U.T.M. Drăgănești și organizațiilor U.T.M. din acest raion, sînt limpezi. Ele reies din lipsurile grave analizate mai sus. Penițele să scîrțîie mai puțin pe hîrtie și activiștii utemiști să fie mai mult în mijlocul tinerilor. Numai așa se poate realiza o cotitură în ce privește contribuția tinerilor din raionul Drăgănești în campania de recoltare.

AVARVAREI DUMITRU

Foileton

16 UTEMIȘTI ȘI NICI O UTEMISTĂ

Am auzit o istorioară din gura tovarășului Bedea Ion, secretarul organizației de bază U.T.M. din comuna Hărău. Auziți: cică în comuna Hărău, acolo unde-i el secretar, printr-o calamitate naturală, netam-nesam, toată partea feminină de vîrstă utemistă a dispărut și a rămas doar floare bărbătească. Cu adevărat extraordinar! Nu-mi venea să cred, dar faptul că se jura pe toți sfinții și gesticula de zor, m-a făcut cît p-aci să-l cred.

★

În sala de ședințe e liniște. Cei 16 utemiști — bineînțeles fără nici o fată printre ei — așteaptă cuvîntul secretarului.

— Tovarăși... își începu discursul tovarășul Bedea, încercînd să-și dreagă glasul. Comitetul raional U.T.M. Ilia ne-a trasat măreața sarcină să pornim o largă acțiune pentru atragerea fetelor în organizație. Foarte just gîndesc tovarășii noștri de la raion. Așa și este, tovarăși! Fetele nu trebuie să stea departe de viața noastră nouă, trebuie să ia și ele parte la marile noastre acțiuni.

Pe măsură ce vorbea, se îmbăta de vorbe, se umfla: Constituția noastră, a Republicii Populare Romîne, acordă mari drepturi femeii... Dar treaba asta, tovarăși, cu atragerea fetelor în organizație — și din acest moment tonul său deveni mai moale, mai reținut — se poate face numai acolo unde... sînt tinere fete. E clar: sînt tinere fete — sînt și utemiste. Nu sînt tinere fete, nu sînt nici utemiste! Or — și apăsa pe acest cuvînt — din constatările pe care le-am făcut eu pînă acum, în Hărău nu sînt tinere fete tovarăși, nu sînt! Lipsesc cu desăvîrșire. Asta v-o spun eu, secretarul vostru de U.T.M. Deci, așa este!

În sală se porni un murmur. Utemiștii nu erau de acord.

— Liniște, tovarăși, păstrați disciplina... Nu sînt, nu sînt! Înțelegeți... Nu vă încăpățînați. E simplu ca bună ziua. Dac-ar fi fost, ar fi venit să se înscrie în organizație. Este? — și privi triumfător în încăpere convins de logica sa.

Iarăși se porni murmurul.

— De ce mă întrerupeți, aveți ceva de spus? — adăugă bătăios secretarul. Poftim... vorbiți... contraziceți-mă!

Un flăcău înalt și negricios, pe care de mult îl luase la ochi secretarul că-i cam colțos, se ridică.

— Păi dumneata ai orbul găinii, nu vezi cîte tinere fete sînt în sat? Așa-i cînd stai cu nasul numai în biroul cooperativei!

Cineva completă:

— Dar de echipa artistică în care activează multe fete, n-ai auzit?

Apoi un altul:

— Sînt tinere fete la noi în sat, au auzit ele de U.T.M., dar nu le-a lămurit nimeni să vină în organizație. Ce-om vrea oare, să pice pară mălăiață...?

Secretarul fulgera. Se ridică din nou.

— Care vasăzică sînt! Așa spuneți voi! Bineee... Apoi, pe un ton „înțelegător": dacă sînt, atunci să le lămurim... În adunare se hotărî începerea unei campanii pentru atragerea fetelor în organizație.

Înainte de a părăsi sala, așa deodată secretarul s-a tulburat. Perspectiva unor succese teribile l-a încălzit pe dinăuntru, întocmai ca o injecție de calciu. Avea impresia că zeci de fete dau buzna spre el cu cereri de intrare în U.T.M. în mînă... Pe urmă un delegat al comitetului raional îi strînge mîna: „Bravo tovarășe, te felicit în numele comitetului raional..." Secretarului i s-au înmuiat picioarele. În seara aceea s-a dus direct acasă să se odihnească. A doua zi avea să pornească bătălia hotărîtoare.

★

Și iată-l pe tovarășul Bedea, a doua sau a treia seară după adunare. Discută „principial", lîngă poartă, cu Florea Emilia, o fată puțin sfioasă, și totuși destul de isteață.

— Și zici că nu te înscrii deocamdată? Pe ce motiv, tovarășă?

Fata lăsă capul în jos, oarecum stînjenită.

— Nu vrei să spui? Aha! Te-am ghicit. Atunci am să-ți spun eu: nu vrei, tovarășă, nu vrei să iei parte la lupta clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare pentru transformarea...

Fata îl privea mirată. O copleșeau aceste cuvinte.

— Ce tot îmi spui, tovarășe. Nu-i vorba de asta. Dar vezi, nu-mi dă voie mama. Zice că o să umblu noaptea pe la ședințe și nu-i treabă de fată să umble noaptea.

— Aha — făcu secretarul, ce părea că a descoperit cine știe ce mister. Știm noi, am auzit noi da-l de astea. Zii mai bine că nu vrei să muncești alături de utemiștii noștri, că nu-ți plac faptele lor mărețe, tovarășă.

Puțin încurcată, fata ridică din umeri. Murmură: „Fapte mărețe..." Și continuă:

— Nu m-aș da eu înlături de la fapte mărețe, că știu eu ce-s alea. Dar să-ți spun drept n-am prea văzut multe asemenea lucruri să facă utemiștii dumitale...

Tovarășul Bedea a întrerupt scurt și înfuriat discuția.

— Bine tovarășă, bine. Înțelegem noi...

A mai încercat el să lămurească la fel încă două trei fete, dar zadarnic. De atunci se răfuie cu utemiștii din organizația de bază, aruncîndu-le în față asemenea vorbe: „În Hărău nu sînt tinere fete. V-am mai spus-o, deșteptilor! Și dacă sînt, — alea sînt niște încurcă lume și nimic altceva. Nici nu merită să fie luate în seamă. Asta v-o spun eu, secretarul vostru de U.T.M."

Are, sau n-are dreptate tovarășul Bedea cînd se jură pe toți sfinții și gesticulează că toată partea feminină de vîrstă utemistă a comunei a dispărut și a rămas doar floarea bărbătească? Ar fi interesant de cunoscut și ce cred membrii comitetului raional U.T.M. Ilia despre această părere a tovarășului Bedea.

MIHAIL CARANFIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

---

Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare s-a înapoiat în Capitală

Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare condus de generalul Cen I, care a întreprins un turneu în țara noastră, s-a înapoiat în București, miercuri dimineața.

În cursul dimineții, membrii Ansamblului s-au întîlnit într-un schimb de experiență la teatrul C.C.S. din Capitală cu membri ai ansamblurilor Forțelor Armate ale R.P.R. și M.A.I.

În numele membrilor ansamblurilor participante la schimbul de experiență, tov. colonel Dinu Stelian, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, directorul artistic al Ansamblului Forțelor Armate ale R.P.R. a salutat călduros pe reprezentanții artei chineze.

A fost prezentat un program de cîntece și dansuri de către artiștii romîni și chinezi după care membrii ansamblurilor romînești și chinez au discutat despre o serie de probleme de interpretare artistică ale echipelor de dansuri, cor și orchestră.

(Agerpres)

La căminul de zi al uzinelor „Mao Țze-dun", copiii muncitorilor petrec ore plăcute de joc și voie bună.

(Foto AGERPRES

Deschiderea Festivalulu filmului din R.P. Chinez

Miercuri seara s-a deschis la București. Festivalul filmului din R. P. Chineză. Cu acest prilej a avut loc la Casa Prietenie Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. gala filmului „Asaltul fortului din munți", organizată sub auspiciile Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Au asistat tovarășii: acad. prof. dr. C I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., președinte al A.R.L.U.S.-ului, M. Dalea și I. Fazekaș, secretari ai C.C. al P.M.R., Constanța Crăciun, ministrul Culturii, A. Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, M. Macavei, președinte de onoare al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, ministrul Cultelor și alți membri ai guvernului, T. Rudenco și N. Cioroiu, locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, ofițeri superiori ai Forțelor noastre Armate, oameni de știință și cultură, fruntași ai întrecerii socialiste.

Au luat parte de asemenea: Van Iupin, ambasadorul R. P. Chineze, Wojciech Wrzosek, ambasadorul R. P. Polone, L. G. Melnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice, Den Em, ambasadorul R P. D. Coreene, Laszlo Pataki, ambasadorul R. P. Ungare, Stoian Pavlov, ambasadorul R. P. Bulgaria, Iosef Ședivy, ambasadorul R. Cehoslovace, Miha Lako, ambasadorul R. P. Albania, Yechuda Karmel, însărcinatul cu afaceri ad interim al Israelului, Erich Siemons, prim secretar al Ambasadei R. D. Germane, Georg Erik Westling, atașat al Legației Suediei și alți membri ai corpului diplomatic.

A participat M. B. Mitin, membru al Academiei de Științe a U.R.S.S.

Tov. Mihail Novicov, director general adjunct în Ministerul Culturii, a vorbit despre însemnătatea Săptămînii Culturii R. P. Chineze. Aceasta, a spus vorbitorul, este o mărturie vie a trainicelor legături de prietenie dintre popoarele Republicii Populare Chineze și Republicii Populare Romîne.

„Inaugurînd festivalul filmului chinez — a spus vorbitorul în încheiere — transmitem cineaștilor chinezi calde mulțumiri și salutul nostru frățesc odată cu urările de noi și tot mai frumoase succese în creație".

A rulat apoi filmul „Asaltul fortului din munți", distins cu premiul „Luptei pentru libertate". Realizare 1953 a studioului cinematografic din Pekin, filmul este inspirat dintr-un episod real din anul 1948 din luptele pentru eliberare duse de poporul chinez.

Filmul s-a bucurat de o primire deosebit de călduroasă.

(Agerpres)

Pentru sporirea producției de cereale în regiunea noastră

Pe marginea Proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

Griul și porumbul sînt cele două culturi agricole principale care asigură hrana oamenilor muncii; boabele acestor două culturi constituie, de asemenea, materia primă pentru o serie de ramuri ale industriei.

Dacă asigurarea din belșug cu pîine a oamenilor muncii depinde de realizarea unei producții mari de grîu la hectar, apoi problema asigurării celor ce muncesc cu: lapte, carne, ouă și chiar încălțăminte și îmbrăcăminte, depinde în bună măsură de realizarea unor mari producții de porumb la hectar, porumbul constituind hrana de bază a animalelor care ne dau aceste produse.

In obținerea de producții mari la hectar la culturile de grîu și porumb, în regiunea Bîrlad s-au obținut unele realizări.

Cu toate acestea mai avem încă multe de făcut, pentru a asigura din belșug aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agro-alimentare. Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, constituie un neprețuit îndrumar pentru noi în lupta pentru creșterea continuă a producției de cereale la hectar.

★

In regiunea Bîrlad problema extinderii cultivării cerealelor nu se pune decît în măsura în care vom reda agriculturii suprafețe mari de terenuri. Aceasta, întrucît solul regiunii noastre oferă condiții favorabile extinderii culturii viței de vie și pomilor roditori, culturi care valorifică mai bine însușirile naturale a o bună parte din terenurile regiunii. Deosebit de aceasta, trebuie să mai arătăm că, dealurile însorite ale regiunii Bîrlad sînt în marea lor majoritate cuprinse într-un proces de eroziune a solului, flagel care amenință cu o serioasă scădere a suprafețelor arabile, care se degradează. Pentru a stăvili acest proces, în afară de împăduriri, nici un alt mijloc nu este mai nimerit decît plantarea terenurilor supuse eroziunii cu pomi și viță de vie care, pe lîngă că vor preveni eroziunea solului, vor face posibilă o mai bună punere în valoare a acestor terenuri.

Dacă în ceea ce privește extinderea culturii grîului și porumbului lucrurile stau așa cum s-a arătat mai sus, apoi în regiunea Bîrlad problema măririi producției la hectar la aceste culturi se pune cu toată tăria. Aceasta, cu atît mai mult cu cît condițiile de climă aspră în care se găsește regiunea ne impun să luptăm aprig cu forțele naturii pentru a smulge cît mai multe roade pămîntului.

Pentru aceasta este necesară în primul rînd însușirea de către țărănimea muncitoare din regiunea noastră a regulilor de tehnică agricolă, care trebuiesc aplicate la specificul regiunii noastre, caracterizată prin precipitații puține și neregulate.

In timpul regimului de democrație populară, mai ales în urma apariției primelor gospodării agricole colective, s-au înregistrat și în regiunea noastră o serie de succese în ceea ce privește sporirea producției la hectar, datorită aplicării regulilor agrotehnice înaintate.

Astfel, arătura de dezmiriștire, lucrare agrotehnică de bază puțin cunoscută în trecut, se practică astăzi în regiunea noastră pe zeci de mii de hectare; arătura adîncă de toamnă a început de asemenea să se practice pe zeci de mii de hectare, iar gunoiul de grajd se folosește pe o scară din ce în ce mai largă. S-au introdus — e drept, pe suprafețe mici încă — lucrări agrotehnice noi, necunoscute în trecut țărănimii muncitoare, ca: însămînțarea în rînduri încrucișate la păioase, polenizarea artificială suplimentară, semănatul porumbului, cartofilor și floarei soarelui în cuiburi așezate în pătrat. In multe părți ale regiunii s-au semănat cartofi și grîu iarovizat, s-au făcut plantări de vară ale cartofilor, s-au creat culturi pentru producerea seminței hibride de porumb etc.

Acolo unde aceste lucrări s-au aplicat în complex, au dovedit cu prisosință, prin rezultate concrete, că în regiunea Bîrlad se pot obține producții mari la hectar, chiar atunci cînd anul este secetos. Astfel, gospodăria agricolă colectivă din Munteni, raionul Tecuci, aplicînd metodele agrotehnicii înaintate a obținut producții de grîu incomparabil mai mari față de cele ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale. De asemenea, rezultate frumoase a obținut și gospodăria agricolă colectivă din Cîrja la porumb și cea din Haret la orzul de toamnă. Și unii țărani muncitori cu gospodărie individuală au reușit să obțină producții mari de cereale la hectar în urma aplicării metodelor de muncă înaintate. Iată, de pildă, cazul țăranului muncitor Ifrim Tudor din comuna Podul Turcului, raionul Zeletin, care în anul acesta a reușit să obțină 3.000 de kg. porumb la hectar, în timp ce producția medie obținută de ceilalți țărani muncitori din aceeași comună nu este mai mare de 600 kg. la hectar. Aceasta, cu toate că anul acesta a fost un an de secetă în regiunea Bîrlad, cantitatea de apă căzută fiind abia jumătate din aceea care cade în mod obișnuit într-un an și care și ea este insuficientă.

Asemenea exemple mai sînt în regiunea noastră și ele demonstrează clar că în regiunea Bîrlad — cu toată clima aspră — se pot obține producții mari la culturile de cereale dacă sînt aplicate la timp și așa cum trebuie regulile de tehnică agricolă. Din păcate însă, numărul acelora care practică noile metode agrotehnice nu este atît de mare, iar calitatea acestor lucrări lasă de multe ori de dorit.

Astfel, arătura de dezmiriștire, prima lucrare agrotehnică de bază cu care începe un nou an agricol, deși a început să se practice pe suprafețe incomparabil mai mari ca în trecut, se face, în bună parte, cu greșeli și anume: nu se face concomitent cu recoltatul, sau cel mai tîrziu la 2-3 zile după recoltare și, în majoritatea cazurilor nu se grăpează rămînînd bolovănoasă. Arătura adîncă de toamnă, o altă lucrare de temelie în sporirea producției agricole — mai cu seamă pentru cultura porumbului — nu se face adeseori la adîncimea cerută de agrominim. In afară de aceasta, sînt dese cazuri cînd arătura e prea bolovănoasă. Unii dintre țăranii noștri afirmă că arătura e bine să fie mai bolovănoasă, pentru că la adăpostul bulgărilor se reține zăpada pe ogor. Ei uită însă că zăpada poate fi reținută pe ogoare în cantități cu mult mai mari prin obstacole speciale (parazăpezi) în schimb bolovanii din arătură fac ca aceasta să nu ofere condiții bune semințelor ce se vor băga în pămînt la primăvară.

Tot aceleași greșeli se fac și la arătura pentru însămînțarea grîului de toamnă. Cea mai mare greșeală care se face însă este aceea că se bagă sămînța în arătură proaspătă, de cele mai multe ori semănîndu-se odată cu arătura, sub brazdă, sau „pe piele" cum spun țăranii noștri de prin partea locului. Nu se face așa cum cere regula și anume, ca arătura de însămînțare să fie făcută cu 20 de zile înainte de semănat pentru a avea timpul să se așeze. Nu se practică cel puțin tăvălugitul arăturii proaspete sau grapa stelată înainte și după însămînțare, aceste unelte fiind introduse pe scară foarte redusă în regiune.

Se fac de asemenea greșeli foarte serioase în privința folosirii gunoiului de grajd. De foarte multe ori gunoiul nu este bine fermentat și încorporîndu-se în sol în această stare el „arde" plantele de cultură mai ales în anii secetoși și cu veri călduroase, ceea ce face pe unii să se lase păgubași de a practica gunoitul. O altă greșală care se face la îngrășatul cu gunoi de grajd este aceea că de multe ori gunoiul se cară pe cîmp cu mult înainte de a fi încorporat odată cu arătura, ceea ce face ca acesta — dacă este bine fermentat — să-și piardă însușirile, depreciindu-se ca valoare nutritivă pentru plante. Mai sînt încă la noi țărani muncitori care nu aplică metoda pregătirii gunoiului de grajd prin platforme de gunoi; acestea sînt foarte rare. În schimb, în regiune sînt foarte dese cazurile cînd gunoiul de grajd, această bogăție naturală pentru îngrășatul pămîntului, se cară la rîpă unde i se dă foc.

Dacă acestea sînt greșelile care se fac la lucrările de pregătire a solului, lucrări cu care într-o măsură oarecare țăranii noștri muncitori sînt familiarizați, apoi trebuie să arătăm că în ceea ce privește aplicarea metodelor noi ca: polenizarea artificială suplimentară, semănatul în cuiburi așezate în pătrat, iarovizarea și plantarea de vară a cartofilor etc., se fac adeseori greșeli și mai mari.

Fără îndoială că această stare de lucruri este rezultatul firesc al lipsei de instruire profesională moștenită de la fostul regim burghezo-moșieresc. Această moștenire grea a făcut ca regiunea Bîrlad să dea producții agricole scăzute.

Ne revine nouă, tehnicienilor agronomi, sarcina importantă și de mare răspundere, ca alături de ceilalți activiști ai sfaturilor populare să îndrumăm țărănimea muncitoare din această regiune pe făgașul însușirii principalelor reguli de tehnică agricolă care, puse în practică așa cum trebuie vor aduce sporuri mari de recoltă, asigurînd o mai mare cantitate de produse marfă necesare ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

★

O pîrghie de cea mai mare însemnătate în ridicarea producției agricole la hectar la culturile cerealiere din regiunea noastră este propaganda agricolă. Ea este o armă de preț și la îndemîna oricărui inginer și tehnician agronom.

Propaganda agricolă trebuie să fie preocuparea de căpetenie a oricărui inginer și tehnician agronom, care e necesar să stea mai mult în mijlocul țăranilor muncitori și mai puțin la birou, mai puțin la întocmirea de situații statistice și referate, mai puțin la ședințe de lungă pălăvrăgeală, cum se mai obișnuiește încă.

Conferințele însoțite de demonstrații practice, lecțiile demonstrative și popularizarea țăranilor muncitori care aplicînd metodele agrotehnicei înaintate au obținut producții mari, vizitarea acestora de către ceilalți țărani muncitori, filme cu conținut agrotehnic, precum și expozițiile agricole și mai ales cursurile profesionale de iarnă sînt mijloace minunate care vor trebui să fie folosite din plin pentru popularizarea cunoștințelor agrotehnice printre colectiviști, întovărășiți și țăranii muncitori cu gospodărie individuală.

Munca pe teren în mijlocul colectiviștilor și al celorlalți țărani muncitori cere însă ca numărul inginerilor și tehnicienilor la circumscripțiile agro-zoo-veterinare să fie mai mare.

Socotesc că Ministerul Agriculturii și Silviculturii trebuie să revizuiască actuala schemă a direcțiilor agricole regionale și chiar a ministerului, pentru că față de nevoile terenului sînt prea mulți ingineri agronomi **în direcțiile agricole regionale** și minister și prea puțini jos, la comune. Cred că este necesar ca o parte din cei de la Direcția agricolă regională și chiar de la minister să vină în munca de teren, la circumscripții.

Socotesc, de asemenea, că comitetele executive ale sfaturilor populare din regiunea noastră vor trebui să folosească munca inginerilor și tehnicienilor agronomi mai ales în direcția pregătirii lor profesionale, să-i sprijine și să-i stimuleze în această muncă și să nu-i pună la întocmit referate, situații statistice sau alte munci străine de profesiunea lor, așa cum se mai întîmplă la unele raioane.

Toate acestea însă nu sînt de ajuns pentru ca producția la hectar a culturilor de cereale din regiunea Bîrlad să crească simțitor. O agrotehnică bună cere mașini și utilaj agricol. Or, din acest punct de vedere, regiunea noastră este slab înzestrată. Ne lipsesc în bună parte semănătorile de păioase, cu cele pe care le avem neputînd acoperi nici 20 la sută din suprafața păioaselor care se cultivă în regiune. Nu ne ajung porzolatoarele nici în proporție de 50 la sută, iar cultivatoarele pentru sectorul individual, tăvălugii, grapele stelate și în special trioarele ne lipsesc aproape cu desăvîrșire.

De aceea, pentru a cîștiga bătălia strîngerii de recolte cît mai mari la hectar, cerem Ministerului Agriculturii și Silviculturii să studieze posibilitatea înzestrării regiunii noastre cu mașinile și uneltele agricole care ne lipsesc și care ne-ar ajuta să aplicăm o agrotehnică înaintată.

Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului deschide și regiunii Bîrlad perspective mărețe pentru dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Inginerii și tehnicienii din această regiune vor munci cu toată priceperea și puterea lor de muncă pentru ca indicațiile Proiectului de Directive să fie traduse în fapte, în scopul obținerii de producții cît mai mari la culturile cerealiere, pentru asigurarea unei vieți îmbelșugate oamenilor muncii de la orașe și sate.

Ing. agronom M. SAVA
Directorul Direcției Agricole a Sfatului Popular al regiunii Bîrlad

Componența guvernului R. P. Chineze

PEKIN 29 (Agerpres). — China Nouă transmite:

În cadrul ședinței de încheiere a lucrărilor primei sesiuni a Adunării reprezentanților populari din întreaga China, prezidată de președintele Mao Țze-dun, premierul Ciu En-lai a dat citire propunerii cu privire la componența guvernului. Lista a fost aprobată în unanimitate.

Potrivit hotărîrii luate, guvernul R. P. Chineze are următoarea componență:

Premier al Consiliului de Stat, Ciu En-lai.

Locțiitori ai premierului: Cen Iun, Lin Biao, Pin De-huei, Den Siao-pin, Den Țzî-huei, He Lun, Cen I, Ulan-fu, Li Fu-ciun și Li Sian-nian.

Miniștrii: Ministru al Afacerilor Interne Se Țziue-țzai; ministru al Afacerilor Externe Ciu En-lai; ministru al Apărării Pin De-huei; ministru al Securității Publice Le Jui-țin; ministru al Justiției Și Lian; ministru al Controlului Țian In; președintele Comitetului de Stat al Planificării Li Fu-ciun; președintele Comitetului Construcției Naționale Bo I-bo; ministru al Finanțelor Li Sian-nian; ministru al Alimentării Cijan Nai-ți; ministru al Comerțului Țzen Șan; ministru al Comerțului Exterior E Țzi-ciuan; ministru al Industriei grele Van Hao-șou; ministru al Ministerului Nr. 1 al Construcției de Mașini Huan Țzin; ministru al Ministerului Nr. 2 al Construcției de Mașini Cijao Er-lu; ministru al Industriei Combustibilului Cen Iui; ministru al Geologiei Li Si-guan; ministru al Construcțiilor Liu Siu-fin; ministru al Industriei Textile Țzian Guan-nai; ministru al Industriei Ușoare Țzia To-fu; ministru al Industriei Locale Șa Țian-li; ministru al Căilor Ferate Ten Dai-iuan; ministru al Comunicațiilor Cijan Bo-țziun; ministru al Poștelor și Telegrafului Ciju Siue-fan; ministru al Agriculturii Liao Lu-ian, ministru al Silviculturii Lian Si; ministru al Economiei apelor Fu Țzo-i; ministru al Muncii Ma Ven-jui; ministru al Culturii Șen Ian-bin; ministru al Învățămîntului Superior Ian Siu-fin; ministru al Învățămîntului Cijan Si-jo; ministru al Ocrotirii Sănătății Li De-țiuan; președintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport He Lun; președintele Comitetului pentru problemele naționalităților Ulanfu; președintele Comisiei pentru problemele chinezilor din străinătate He Sian-nin; șef al Secretariatului Consiliului de Stat Si Cijun-siun.

Sesiunea a aprobat lista propusă de președintele Republicii Populare Chineze, Mao Țze-dun a Comitetului de Stat al Apărării, compus din 15 locțiitori ai președintelui Comitetului și 81 membri (potrivit Constituției R. P. Chineze, președintele R. P. Chineze este și președinte al Comitetului de Stat al Apărării). În afară de aceasta, sesiunea Adunării reprezentanților populari din întreaga China a aprobat componența Comisiei pentru problemele naționalităților (președinte — Liu Ghe-pin), Comisia pentru propuneri legislative (președinte — Cijan Sui) și Comisia bugetară (președinte — Liu Lan-tao).

Sosirea la Pekin a delegației guvernamentale sovietice

PEKIN 29 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 septembrie a sosit la Pekin pentru a participa la sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice compusă din N. S. Hrusciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S. și membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S. (conducătorul delegației), N. A. Bulganin prim vice președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. I. Mikoian vice președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. M. Șvernik, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, G. F. Aleksandrov, ministru al Culturii al U.R.S.S., D. T. Șepilov redactor-șef al ziarului „Pravda", E. A. Furțeva, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S., I. S Nasridinova, ministru al Industriei Materialelor de Construcții al R.S.S. Uzbece, V. P. Stepanov, șef al unei secții a C.C. al P.C.U.S. Din delegație face de asemenea parte P. F. Iudin, ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Chineză.

Pe aerodromul de la Pekin pavoazat cu steagurile de stat ale R. P. Chineze, U.R.S.S. și țărilor de democrație populară, delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice a fost întîmpinată de Liu Șao-ți, secretar al C.C. al Partidului Comunist Chinez și președinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga China; Ciu En-lai, secretar al C.C. al Partidului Comunist Chinez și premier al Consiliului de Stat; Cen Iun, secretar al C.C. al Partidului Comunist Chinez și locțiitor al premierului Consiliului de Stat al R. P. Chineze, și alți membri ai guvernului, conducători ai partidului și reprezentanți ai organizațiilor obștești.

Pe aerodrom delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice a fost întîmpinată de delegațiile guvernamentale sosite la Pekin ale Republicii Populare Polone, Republicii Populare Democrate Coreene, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Mongole, Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Ungare, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Populare Democrate Vietnam și Republicii Populare Albania.

La întîmpinarea delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice au fost de asemenea prezenți pe aerodrom funcționari ai ambasadei sovietice din Pekin, șefii și membrii ambasadelor și misiunilor acreditați în capitala R. P. Chineze. Pe aerodrom a fost aliniată o gardă de onoare și au fost executate imnurile de stat ale U.R.S.S. și R. P. Chineză.

Pe aerodrom șeful delegației guvernamentale sovietice N. S. Hrusciov a rostit următoarea cuvîntare:

Cuvîntarea lui N. S. Hrusciov

Scumpi prieteni! Sosind la Pekin — străvechea capitală a marii dvs. țări în memorabilele zile ale sărbătoririi celei de a 5-a aniversări a Republicii Populare Chineze, delegația guvernamentală sovietică transmite poporului frate chinez un cordial salut din partea popoarelor Uniunii Sovietice.

Între popoarele țărilor noastre s-au stabilit și se întăresc pe zi ce trece alianța frățească și prietenia de nezdruncinat, colaborarea rodnică și ajutorul reciproc în făurirea unei vieți noi în lupta pentru cauza păcii.

Oamenii sovietici poartă un viu interes pentru munca dvs. constructivă și salută cu un sentiment de mare mîndrie succesele remarcabile realizate de oamenii muncii din China sub conducerea Partidului Comunist și a Guvernului Popular. Aceste cuceriri istorice ale Revoluției Populare sînt consfințite în Constituția Republicii Populare Chineze adoptată zilele trecute de Adunarea reprezentanților populari din întreaga China. Constituție care proclamă în mod solemn principiile construirii societății socialiste în China. Felicităm călduros poporul chinez pentru adoptarea Constituției și pentru alegerea ca președinte al Republicii Populare Chineze a marelui fiu și conducător al poporului chinez, tovarășul Mao Țze-dun.

Victoria revoluției populare în China, realizările mari în construcția pașnică au scos la iveală forțele cu adevărat titanice ale poporului chinez de 600 milioane care și-a luat soarta în propriile sale mîini și care este plin de hotărîrea de neînfrînt de a înfăptui marile transformări în țară și de a realiza țelul propus.

Popoarele iubitoare de pace din toate țările văd în prietenia de nezdruncinat dintre cele două mari puteri — Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză un puternic bastion al păcii, o forță măreață și de neînvins care exercită o înrîurire mereu crescîndă asupra soluționării tuturor problemelor internaționale în interesul întregii omeniri, în interesul consolidării păcii în lumea întreagă.

Trăiască Republica Populară Chineză!

Trăiască marele popor chinez și gloriosul său partid comunist!

Să trăiască și să se întărească prietenia veșnică între popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze.

Conferința partidului laburist englez

SCARBOROUGH 29 (Agerpres).— TASS transmite: La începutul ședinței din dimineața zilei de 23 septembrie au fost anunțate rezultatele alegerilor pentru Comitetul Executiv al partidului laburist. În total au fost aleși în Comitetul Executiv 25 de membri

În afară de cei 25 de membri aleși, din Comitetul Executiv fac parte, prin funcția pe care o dețin, liderul partidului, Attlee, locțiitorul său, Morrison, și trezorierul.

Pentru funcția de trezorier au fost propuse două candidaturi — a lui Bevan și a lui Gaitskell. Cu majoritate de voturi, Gaitskell a fost ales trezorier.

După anunțarea rezultatelor alegerilor, au început dezbaterile în problema germană. Deschizînd dezbaterile, Attlee, liderul partidului, a prezentat în numele Comitetului Executiv o rezoluție extraordinară în problema germană care preconizează înarmarea Germaniei occidentale.

R. Casasola, președintele sindicatului unit al turnătorilor, a prezentat o rezoluție împotriva înarmării Germaniei occidentale.

B. Parkin, membru al parlamentului, a sprijinit rezoluția prezentată de sindicatul unit al turnătorilor.

După aceea a luat cuvîntul Alan Birch, secretar general al sindicatului lucrătorilor din rețeaua de distribuție, care a declarat că atîta timp cît Germania va fi împărțită în mod artificial nu se poate obține reglementare și pace în Europa. În aplauzele furtunoase ale asistenței, el a adăugat: „Unificarea pașnică a Germaniei poate fi obținută numai printr-o colaborare cu rușii".

Împotriva înarmării Germaniei occidentale s-au pronunțat de asemenea James Campbell, secretar general al sindicatului național al feroviarilor, Emrys Hughes, deputat, și numeroși membri de rînd ai organizațiilor locale ale partidului laburist.

John Harris, delegat din partea organizației de tineret din Dumbartonshire de est a partidului laburist, a declarat că propunerile pe care Dulles le-a adus săptămîna aceasta la Londra înseamnă înarmarea necontrolată a Germaniei occidentale și că Comitetul Executiv al partidului laburist sprijină această politică.

Spre sfîrșitul ședinței de dimineață, atmosfera din sala plină pînă la refuz a devenit extrem de încordată. După ce fiecare vorbitor își încheia cuvîntarea, zeci de delegați se ridicau în picioare fluturînd mandatele pentru a atrage atenția președintelui să le acorde cuvîntul.

Comitetul Executiv s-a grăbit să pună capăt dezbaterilor care au devenit prea agitate și a propus închiderea lor, în ciuda protestelor delegaților.

În cuvîntarea sa, care a durat mai bine de o jumătate de oră, Morrison a căutat să-i convingă pe delegați să adopte rezoluția cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

Cuvîntarea lui Morrison, care a abundat în atacuri la adresa Uniunii Sovietice, a fost în repetate rînduri întreruptă de risete ironice ale delegaților și de exclamații: „Fleacuri!".

Fiind pusă la vot, rezoluția extraordinară a Comitetului Executiv a întrunit 3.270.000 de voturi contra 3.022.000. Comitetul Executiv a reușit să întrunească o majoritate mecanică de voturi doar prin manevre de culise și prin presiuni exercitate asupra delegaților.

Rezultatele votului de la Scarborough în problema germană, constituie o nouă mărturie a faptului că politica de militarizare a Germaniei occidentale și toate planurile de reînviere a militarismului german, dictate de americani, nu se bucură de sprijinul păturilor largi ale poporului englez.

Primul avion fabricat în R. P. Chineză

PEKIN 29 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Primul avion fabricat în R. P. Chineză a corespuns tuturor cerințelor în cursul probelor efectuate în ultimele două luni. Această realizare marchează începutul plin de succes al industriei de avioane a R. P. Chineze.

Primul zbor a fost făcut la 26 iulie în fața oficialităților.

—●—

Ziarul iugoslav „Viesnik" despre problema admiterii R. P. Chineze în O. N. U.

BELGRAD 29 (Agerpres). — Într-un articol consacrat hotărîrii Adunării Generale a O.N.U. în problema restabilirii drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U., ziarul „Viesnik" scrie:

Problema admiterii Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite care, după cum era de presupus, trebuia să fie în centrul discuțiilor la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale, a fost scoasă de pe ordinea de zi chiar la începutul lucrărilor sesiunii.

Prima hotărîre a celei de a 9-a sesiuni nu poate fi apreciată ca pozitivă.

Scoaterea de pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale a problemei cu privire la admiterea Chinei în O.N.U. este și mai puțin justificată decît pînă acum.

—●—

Conferința de la Londra

LONDRA 29 (Agerpres). — În cursul zilei de 29 septembrie, cea de a doua zi a conferinței de la Londra, a avut loc o întrevedere între premierul francez Mendès-France și cancelarul Germaniei occidentale, Adenauer. Potrivit relatărilor agenției France Presse, cei doi miniștri au discutat „probleme cu caracter economic" ocupîndu-se în special de problema Saarului. Observatorii din preajma conferinței de la Londra consideră că satisfacerea revendicărilor Franței asupra Saarului ar putea constitui una din condițiile pe care Mendès-France le consideră necesare pentru a cădea de acord asupra problemei reînarmării Germaniei.

În cursul aceleiași dimineți s-a desfășurat la Lancaster House cea de a treia ședință plenară a conferinței. Agențiile de presă anunță că reprezentanții celor nouă state nu au luat nici o hotărîre în problemele militare și cele referitoare la înarmarea statelor participante la tratatul de la Bruxelles. Aceste probleme, printre care figurează și cea a „controlului ulterior" asupra efectivelor armate ale acestor țări, au fost remise unei comisii de experți militari.

—●—

SCURTE ȘTIRI

● La 28 septembrie, Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace, din însărcinarea guvernului cehoslovac, a remis ambasadei Franței la Praga o notă în care atrage atenția asupra primejdiei pe care o implică reînvierea militarismului și revanșismului german, și cheamă Franța și celelalte țări europene vecine cu Germania care au fost victimele agresiunii hitleriste, să ia măsurile necesare în vederea rezolvării pașnice a problemei germane și a creării sistemului de securitate colectivă în Europa. Note cu conținut similar au fost remise reprezentanților diplomatici ai Marii Britanii, Iugoslaviei, Belgiei, Olandei, Norvegiei și Danemarcei.

● Ziarul „De Waarheid" relatează că la Congresul tinerilor din Uniunea sindicală „Eenheid Vak Centrale", care a avut loc la Amsterdam, a fost adoptată o rezoluție de protest împotriva staționării forțelor armate americane în Olanda. Această rezoluție a fost trimisă guvernului.

● France Presse anunță moartea senatorului McCarran, membru al partidului democrat, autorul legii de tristă faimă care-i poartă numele.

● Agențiile de presă occidentale anunță că Herbert Hoover, fiul fostului președinte al Statelor Unite, Hoover, va prelua luni 4 octombrie funcția de secretar de stat adjunct al Departamentului de stat al S.U.A., înlocuind pe Bedell Smith.

Lucrările sesiunii Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 29 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din dimineața zilei de 28 septembrie a Adunării Generale a O.N.U. în cadrul discuției generale au luat cuvîntul reprezentanții Uruguayului și Tailandei.

Reprezentantul Uruguayului, Gamarra, a subliniat necesitatea de a se intensifica activitatea organelor juridice, sociale și economice ale O.N.U., declarînd în legătură cu aceasta că sprijină planul american de creare a unei agenții internaționale pentru energia atomică. Gamarra a condamnat refuzul Consiliului de Securitate de a examina plîngerea guvernului Guatemalei în legătură cu intervenția armată. După cum se știe, plîngerea guvernului Guatemalei împotriva agresorilor a fost respinsă în Consiliul de Securitate de către un grup de țări în frunte cu Statele Unite; reprezentantul Uniunii Sovietice a insistat ca plîngerea guvernului Guatemalei să fie examinată în Consiliul de Securitate.

Reprezentantul Uruguayului a declarat că delegația lui va sprijini delegațiile care au prezentat spre examinare O.N.U. probleme în legătură cu lupta popoarelor pentru independența lor națională.

Reprezentantul Tailandei, Wan Waithayakorn, a susținut că pacea în Asia ar fi amenințată de „o agresiune comunistă". El a susținut de asemenea că reglementarea realizată în Indochina nu ar fi decît „provizorie". Într-o mare parte a discursului său reprezentantul Tailandei a adus elogii blocurilor și pactelor agresive înjghebate din inițiativa S.U.A

NEW YORK 29 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din după amiaza zilei de 28 septembrie a Adunării Generale a O.N.U. au luat cuvîntul reprezentanții Noii Zeelande și Pakistanului.

Reprezentantul Noii Zeelande, Munro, a încercat să prezinte tratatul de la Manilla ca o „măsură pur defensivă". El a susținut că asemenea acorduri s-ar „încadra în Carta O.N.U." și ar trebui să fie încurajate. Munro a numit „o chestiune dubioasă și primejdioasă", includerea pe ordinea de zi a problemelor îndreptate împotriva puterilor coloniale, calificîndu-le drept un „amestec" în treburile interne ale altor state.

Delegatul pakistanez, Zafrulla Khan, ministru al Afacerilor Externe al Pakistanului, a atras atenția Adunării Generale asupra năzuinței crescînde a popoarelor din țările coloniale spre independență. Totodată, el a avertizat că refuzul continuu de a se acorda libertate acestor popoare creează o amenințare pentru pace și independență. Reprezentantul Pakistanului a menționat lipsa de unanimitate în rîndul marilor puteri în probleme internaționale importante ca problema dezarmării și a controlului asupra producției armei atomice. În termeni extrem de nebuloși, Zafrulla Khan a încercat de fapt să justifice participarea Pakistanului la grupări militare restrînse, declarînd că o astfel de participare nu constituie o primejdie pentru vecinii săi.

Interviul acordat de Mendès-France

NEW YORK 29 (Agerpres). — Revista „United States News and World Report" publică un interviu care i-a fost acordat de premierul francez, Mendès-France.

Fiind întrebat dacă consideră că așa-numita „primejdie a agresiunii sovietice în Europa s-a micșorat în ultimii unu sau doi ani". Mendès-France s-a pronunțat ca adept al politicii de forță în relațiile internaționale și ca partizan al sporirii armamentelor puterilor occidentale. „Cred, a spus el, că situația nu este atît de încordată cum era, de pildă, în anul 1950. Cauza acestui lucru constă posibil, în faptul că în anul 1950 forțelor armate rusești din Europa nu le erau opuse forțele armate occidentale despre care s-ar cuveni să amintim... În ultimii doi ani, organizația noastră occidentală a obținut un echilibru mai bun deși nu complet satisfăcător și cred că el nu este cu totul satisfăcător și trebuie îmbunătățit".

Întrebat despre înarmarea Germaniei, Mendès-France a afirmat că, după părerea lui, contribuția Germaniei este necesară și a adăugat: „Dacă occidentul dorește să se consolideze, nu văd de ce nu s-ar folosi potențialul german".

Corespondentul revistei „United States News and World Report" a întrebat pe Mendès-France dacă el este de acord cu Churchill în ceea ce privește „posibilitatea unei coexistențe pașnice cu rușii".

Mendès-France a răspuns: „Sper că posibilitatea unei coexistențe pașnice există, dar ca prima condiție a unei coexistențe pașnice reale, adevărate, este că partea noastră trebuie să fie puternică, sănătoasă și unită. Dacă vom putea crea — în domeniile politic, economic și militar — o puternică comunitate occidentală, coexistența pașnică va putea deveni o realitate".

Corespondentul a întrebat apoi pe Mendès-France dacă el și-a schimbat părerea despre „primejdia comunistă" de cînd a devenit premier. Mendès-France a răspuns negativ. El a spus că în comparație cu ceea ce știa înainte, nu îi este cunoscută nici o dată nouă cu privire la intențiile militare ale Uniunii Sovietice.

ȘTIRI SPORTIVE

Miercuri s-au desfășurat în Capitală și la Timișoara trei jocuri restante din cadrul campionatului categoriei A de fotbal.

Pe stadionul Republicii în fața a aproape 10.000 de spectatori, echipa C.C.A. a întîlnit formația „Locomotiva" din Tg. Mureș. Fotbaliștii de la C.C.A. au dominat mult dar atacanții au dat dovadă de ineficacitate în fața porții. Jocul s-a terminat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (0—0) care constituie un frumos succes pentru echipa mureșană. Scorul a fost deschis în minutul 59 de Ioszi, iar echipa bucureșteană a egalat cu 8 minute înainte de fluierul final prin Karikaș care a înscris la o învălmășeală în urma unei lovituri de corner.

În cel de al doilea joc programat în Capitală, echipa „Locomotiva"-Grivița Roșie a primit pe stadionul din Giulești vizita echipei „Minerul" din Petroșani. După un joc dîrz, fotbaliștii bucureșteni au obținut o dificilă victorie cu scorul de 2—1 (1-1). Punctele au fost realizate de Coidum (Minerul) în minutul 12 și Filote (minutul 40) și Olaru (minutul 60) pentru Locomotiva.

În întîlnirea de la Timișoara, echipa locală „Locomotiva" a reușit un joc bun în fața echipei „Dinamo"-București cu care a terminat la egalitate: 1—1 (0—0). Primul punct a fost marcat de feroviari prin Guriță (minutul 65) care a reluat din bară o minge trasă de Bădeanțu. Dinamoviștii din Capitală au egalat în minutul 73 prin Ene.

În clasament continuă să conducă echipa „Flamura Roșie" cu 24 puncte, urmată de C.C.A. cu 21 puncte însă cu un joc mai puțin și „Dinamo"-București cu 19 puncte. Viitoarea etapă a returului va avea loc duminică.

★

TIRANA 29 (Agerpres) ATA transmite: Echipa voleibaliștilor din R.P.R. care se află în turneu în R. P. Albania a susținut noi întîlniri cu echipele albaneze. În Orașul Stalin, voleibaliștii romîni au întîlnit echipa „Partizan". Jocul a fost urmărit de un numeros public și s-a terminat cu rezultatul de 3—1 în favoarea echipei R.P.R.

La 26 septembrie, selecționata romînă a întîlnit pe stadionul „Voyokuși" din Skodra, reprezentativa orașului. Întîlnirea a fost cîștigată după o luptă strînsă de voleibaliștii romîni cu scorul de 3—2.

Universitatea Populară a Chinei

Cei cinci ani care au trecut de la nașterea Republicii Populare Chineze au fost ani de mărețe înfăptuiri și în domeniul învățămîntului Puterea populară a deschis în fața fiilor oamenilor muncii cele mai largi posibilități și perspective de a studia, de a-și însuși comorile culturii, ale științei și tehnicii înaintate. Despre grija puterii populare pentru asigurarea de minunate condiții de învățătură tinerei generații vorbește și articolul pe care-l publicăm mai jos.

U Iui-cean

Rectorul Universității Populare a Chinei

Universitatea Populară a Chinei este cea mai înaltă instituție de învățămînt de tip nou din R.P. Chineză. Ea a fost înființată la 1 septembrie 1950, potrivit hotărîrii Consiliului administrativ de stat al Guvernului Popular Central. Universitatea are de îndeplinit următoarea sarcină de căpetenie: folosind experiența înaintată de muncă a instituțiilor superioare de învățămînt din U.R.S.S., cu sprijinul și ajutorul profesorilor invitați din U.R.S.S., să pregătească cadre: financiaro-economice, diplomatice, politice, juridice, funcționari și profesori ai instituțiilor superioare de învățămînt, cadre necesare pentru construcția Chinei noi.

★

În cei trei ani de la înființare, universitatea s-a lărgit mult. În prezent ea cuprinde următoarele facultăți: facultatea industrialo-economică, de economie planificată, de statistică, de finanțe și credit, cooperatistă, comercială, juridică, de legături cu străinătatea și facultatea de limba rusă precum și 11 cursuri speciale cu scurtă durată de studii. În cadrul universității s-au înființat 44 de catedre care se ocupă cu organizarea muncii instructiv-educative și de cercetări științifice, de ridicare a nivelului politic-ideologic și calificare profesională a efectivului de profesori și conferențiari, precum și de pregătirea asistenților și a aspiranților.

În scopul pregătirii cadrelor de înaltă calificare, a fost înființată pe lîngă universitate aspirantura. În universitate mai funcționează o facultate pregătitoare și o școală secundară cu scurtă durată de studii. Acestea pregătesc pentru intrarea la universitate tineri muncitori și țărani cu un nivel relativ scăzut de cultură generală. Din luna februarie 1953, pe lîngă universitate s-a deschis o facultate fără frecvență care dă posibilitate cadrelor de conducere și muncitorilor să-și ridice nivelul politic și cel al cunoștințelor de specialitate, fără să iasă din producție.

În prezent, la universitate învață aproape 8.000 de studenți și aspiranți (în numărul cărora intră și cei ce audiază cursurile școlii secundare cu scurtă durată de studii). Cei mai mulți dintre ei au fost trimiși pentru studii de către diferite instituții de stat, întreprinderi industriale și organizații populare.

Universitatea Populară a Chinei a moștenit glorioasele tradiții ale educației revoluționare. Osatura principală a efectivului de profesori universitari și conferențiari o constitue vechile cadre care și-au însușit bine bazele marxism-leninismului. Muncitorii și cadrele revoluționare de muncitori și țărani constituie masa de bază a studenților. Unui asemenea efectiv de profesori universitari, conferențiari și studenți, care au trecut prin numeroasele încercări de luptă revoluționară, înzestrat cu o mare experiență a muncii practice, îi este cu mult mai ușor să explice limpede politica partidului și a guvernului, îi este cu mult mai ușor să lege teoria de practică. Acest fapt creează condiții favorabile pentru însușirea înaintatei științe și experiențe sovietice și pentru aplicarea cunoștințelor cîștigate în munca practică, concretă.

Folosind aceste condiții favorabile, conducerea universității traduce consecvent în viață următoarele indicații ale Consiliului administrativ de stat cu privire la munca instructiv-educativă: o îmbinare strînsă a învățămîntului teoretic cu practica, a experienței înaintate sovietice cu situația concretă de muncă din China. Astfel, planurile de învățămînt ale diferitelor facultăți din instituțiile superioare de învățămînt ale Uniunii Sovietice stau la temelia primelor planuri ale universității, întocmite cu ajutorul specialiștilor sovietici. În această muncă s-a ținut seamă de specificul actualei etape de transformări economice din China.

Pentru a face legătura dintre învățămîntul teoretic și practica construcției economice, universitatea a stabilit în primul rînd o colaborare strînsă cu organele guvernamentale de conducere ale diferitelor ramuri din economia națională. Prima formă a acestei colaborări este organizarea grupelor de cercetări științifice, a căror muncă este condusă în comun de oamenii de știință ai universității, repartizați special în scopul acesta și de reprezentanții diferitelor ramuri ale economiei naționale. O altă formă de legătură este ajutorul acordat de universitate la organizarea în întreprinderile industriale a cursurilor de pregătire a cadrelor de conducere în industrie, precum și repartizarea studenților la diferite întreprinderi pentru a face practică în producție. Aceste două forme au strîns simțitor legătura dintre universitate și întreprinderi.

De pildă, dacă întreprinderea organizează un curs oarecare, de specializare, universitatea își trimite acolo conferențiarii pentru predarea lecțiilor, iar cînd este nevoie, universitatea trimite de asemenea în întreprinderi din efectivul său oameni competenți pentru a-și da sprijinul la îmbunătățirea producției, planificării și a conducerii. La rîndul lor, întreprinderile ajută universitatea prin aceea că permit studenților să facă practică de producție în cadrul lor. Sistemul practicii de producție al studenților la întreprinderi a fost adoptat după modelul sistemului de practică al instituțiilor superioare de învățămînt din U.R.S.S. Un astfel de sistem dă studenților posibilitatea să aplice cunoștințele teoretice căpătate la universitate în munca practică, să consolideze și să adîncească aceste cunoștințe.

★

Chiar din momentul fondării universității, conducerea ei, urmează cu fermitate linia îmbinării strînse a predării disciplinelor de specialitate cu ridicarea nivelului politico-ideologic al studenților. În acest scop, se includ în planul de învățămînt al universității, obiecte de predare ca marxism-leninismul, economia politică, istoria revoluției chineze. Lecțiile ținute în legătură cu aceste obiecte de studii sînt audiate de toți studenții și aspiranții; o parte dintre studenți și aspiranți fac și un curs special de materialism dialectic și istoric. Educarea politică sistematică a studenților contribuie la abordarea de către studenți a disciplinei de specialitate din punct de vedere al teoriei marxist-leniniste.

Odată cu aceasta, munca politico-educativă a studenților se îmbină strîns cu munca politică de partid de zi cu zi și mai cu seamă cu cea de demascare a ideologiei burgheze; ea se îmbină de asemenea cu studierea politicii partidului și a guvernului. Acest lucru dă posibilitatea studenților nu numai să-și însușească specialitatea ci să înțeleagă limpede și politica partidului și guvernului, astfel încît la terminarea universității să devină oameni pregătiți politicește, conducători capabili ai industriei și ai altor ramuri ale economiei naționale.

În ultimii trei ani de muncă noi am pus accentul pe pregătirea intelectualității provenite din muncitori și țărani mai cu seamă din muncitori industriali. Republica Populară Chineză este un stat de democrație populară întemeiat pe alianța dintre muncitori și țărani, în care rolul conducător îl are clasa muncitoare. De aceea pregătirea cadrelor de muncitori și țărani constituie o sarcină serioasă de stat a școlii superioare.

În trecut, învățămîntul superior din țara noastră era pus în slujba intereselor imperialiștilor, a feudalilor și a capitalului birocratic. În China nouă învățămîntul superior este pus în slujba poporului, iar porțile instituțiilor superioare de învățămînt sînt deschise în primul rînd muncitorilor și țăranilor.

Universitatea Populară, consideră ca cea mai de seamă sarcină a sa, educarea cadrelor de muncitori și țărani. În prezent 70 la sută din numărul total al studenților universității îl constituie muncitorii industriali și cadrele revoluționare, printre care se găsesc mulți fruntași în muncă și eroi ai războiului revoluționar.

★

Viața a arătat că studenții din rîndurile țăranilor și muncitorilor au ajuns la mari succese în învățătură. Toate cadrele de muncitori și țărani care au absolvit anul acesta universitatea răspund pe deplin cerințelor ce li se impun.

În puținii ani de cînd există, universitatea a dat mii de absolvenți specialiști de înaltă calificare, care duc acum o muncă spornică în diferite ramuri ale economiei naționale din țara noastră. Majoritatea covîrșitoare a absolvenților au devenit specialiști cu experiență în munca ce o duc. Așa de pildă, absolventul Ma Țzin-cen lucrează ca director la șantierul naval de reparație a vaselor nr. 1 în portul Singan, absolventul Ce Cen-go lucrează ca director adjunct al uzinei de mașini-unelte nr. 3 în China de nord-est, absolventul Siao Huan conduce în prezent una din secțiile filialei de nord-est a Băncii Populare. Toți trei, aplicînd cu pricepere cunoștințele căpătate în universitate și ținînd seama de situația concretă, au îmbunătățit simțitor munca din întreprinderile și instituțiile în care lucrează.

Universitatea Populară a Chinei a acordat și acordă de asemenea un prețios sprijin în transformarea și îmbunătățirea muncii altor instituții superioare de învățămînt din țară.

★

În urma muncii pline de abnegație depusă de efectivul de profesori, conferențiari și studenți, Universitatea Populară crește și se lărgește necontenit. În momentul cînd s-a deschis, universitatea avea doar 55 de membri ai corpului didactic, acum însă are peste 700 de membri care-și cunosc bine specialitatea și peste 100 de traducători din limba rusă pregătiți în cadrul universității. În ultimii trei ani colaboratorii din universitate au tradus și au întocmit aproximativ 2.000 de manuale și materiale didactice, în care și-au găsit oglindirea cele mai noi realizări ale științei sovietice. Datorită acestui fapt, studenții universității sînt asigurați cu un bun material didactic.

Marile succese repurtate de Universitatea Populară sînt mărturia superiorității acestei înalte instituții de învățămînt de tip nou. În prezent, în legătură cu desfășurarea accelerată a construcției largi economice, cerințele și mai mari ce se impun Universității Populare sînt următoarele: să se consolideze succesele dobîndite și, în lumina indicațiilor președintelui Mao Țze-dun, să se studieze și mai temeinic experiența de muncă a instituțiilor superioare de învățămînt sovietice, să se îmbunătățească necontenit munca instructiv educativă, să se ridice din mijlocul oamenilor muncii specialiști de o calificare și mai înaltă, care să aibă o bună pregătire politico-ideologică și care să-și cunoască desăvîrșit specialitatea.

Universitatea Populară din China situată în partea de vest a Pekinului

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.01.00. Secția scrisori Tel. 7.00.90. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.30.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii